

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/116 z dnia 15 października 2018 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych 1
- Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych 3

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/117 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnej Rady ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem regulaminu wewnętrznego dotyczącego unikania i rozstrzygania sporów oraz kodeksu postępowania arbitrów i mediatorów 12
- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/118 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony, w odniesieniu do ustanowienia listy arbitrów 23
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/119 z dnia 24 stycznia 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 2002/56/WE w odniesieniu do terminu wyznaczonego w art. 21 ust. 3, przed upływem którego państwa członkowskie są upoważnione do przedłużenia okresu ważności decyzji w sprawie równoważności sadzeniaków pochodzących z państw trzecich (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 247) 26

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/120 z dnia 24 stycznia 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 2008/90/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania odstępstwa dotyczącego warunków przywozu materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców z państw trzecich (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 254) 27
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/121 z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie środka przyjętego przez Niemcy na podstawie dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zakazania wprowadzania na rynek frezarki CNC (modeli UMC750SS i UMC750) produkowanej przez Haas Automation Europe N.V. (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 307)⁽¹⁾ 29
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/122 z dnia 25 stycznia 2019 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 722)⁽¹⁾ 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2019/116

z dnia 15 października 2018 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 w związku z jego art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 41 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽²⁾ produkty uzyskane w Norwegii, Szwajcarii lub Turcji zawierające materiały, które nie zostały tam w całości uzyskane, uznaje się za pochodzące z kraju korzystającego, pod warunkiem że materiały te zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 45 tego rozporządzenia delegowanego.
- (2) Zgodnie z art. 54 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 system kumulacji ma zastosowanie, pod warunkiem że Norwegia przyznaje, na zasadzie wzajemności, takie samo traktowanie produktom pochodzącym z krajów korzystających, zawierającym materiały pochodzące z Unii.
- (3) W zakresie, w jakim dotyczy to Norwegii, system kumulacji został pierwotnie ustanowiony w drodze porozumienia w formie wymiany listów między Unią i Norwegią. Ta wymiana listów miała miejsce w dniu 29 stycznia 2001 r. po zatwierdzeniu przez Radę decyzją 2001/101/WE ⁽³⁾.
- (4) W celu zapewnienia stosowania pojęcia pochodzenia odpowiadającego temu, które określono w regułach pochodzenia w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych („GSP”) Unii, Norwegia zmieniła swoje reguły pochodzenia w ramach GSP. Konieczne jest zatem dokonanie zmiany porozumienia w formie wymiany listów między Unią i Norwegią.
- (5) System wzajemnego uznawania zastępczych świadectw pochodzenia na formularzu A przez Unię, Norwegię i Szwajcarię powinien nadal obowiązywać w ramach zmienionej wymiany listów i być warunkowo stosowany przez Turcję w celu ułatwienia wymiany handlowej między Unią, Norwegią, Szwajcarią i Turcją.

⁽¹⁾ Zgoda dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2001/101/WE z dnia 5 grudnia 2000 r. dotycząca zatwierdzenia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą oraz każdym krajem EFTA, który przyznaje preferencje taryfowe w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (Norwegia oraz Szwajcaria), z zastrzeżeniem, że towary z zawartością części o pochodzeniu norweskim lub szwajcarskim traktowane będą po ich wejściu na obszar celný Wspólnoty jak towary z zawartością części pochodzenia wspólnotowego (porozumienie wzajemne) (Dz.U. L 38 z 8.2.2001, s. 24).

- (6) Ponadto zmodyfikowane w roku 2010 reguły pochodzenia w ramach GSP Unii przewidują wprowadzenie nowego systemu ustalania dowodów pochodzenia przez zarejestrowanych eksporterów, który ma być stosowany od dnia 1 stycznia 2017 r. Również w tym zakresie należy dokonać zmian w wymianie listów.
- (7) Aby uprzedzić stosowanie tego nowego systemu oraz przepisów z nim związanych, w dniu 8 marca 2012 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania porozumienia w formie wymiany listów z Norwegią dotyczącego wzajemnego uznawania zastępczych świadectw pochodzenia na formularzu A lub zastępczych oświadczeń o pochodzeniu i określającego, że produkty z zawartością części o pochodzeniu norweskim, szwajcarskim lub tureckim mają być traktowane w chwili ich przybycia na obszar celny Unii jako produkty z zawartością części o pochodzeniu unijnym.
- (8) Rokowania z Norwegią były prowadzone przez Komisję i doprowadziły do porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (zwanego dalej „Porozumieniem”).
- (9) Porozumienie powinno zostać zatwierdzone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Unii.

Tekst Porozumienia dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii powiadomienia, o którym mowa w ust. 18 Porozumienia (*).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 października 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

(*) Data wejścia w życie Porozumienia zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

POROZUMIENIE**w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie kumulacji pochodzenia między Unią Europejską, Konfederacją Szwajcarską, Królestwem Norwegii i Republiką Turcji w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych**

A. List Unii

Szanowna Pani!

1. Unia Europejska („Unia”) i Królestwo Norwegii („Norwegia”) jako Strony niniejszego porozumienia przyjmują do wiadomości, że do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych („GSP”) obie Strony stosują podobne reguły pochodzenia oparte na następujących zasadach ogólnych:

- a) definicja pojęcia „produktów pochodzących” oparta na takich samych kryteriach;
- b) postanowienia dotyczące regionalnej kumulacji pochodzenia;
- c) postanowienia dotyczące stosowania kumulacji do materiałów, które pochodzą, w rozumieniu reguł pochodzenia GSP Stron, z Unii, Szwajcarii, Norwegii lub Turcji;
- d) postanowienia dotyczące ogólnej tolerancji w odniesieniu do materiałów niepochodzących;
- e) postanowienia dotyczące niezmienności produktów z kraju korzystającego;
- f) postanowienia dotyczące wystawiania lub sporządzania zastępczych dowodów pochodzenia;
- g) wymóg współpracy administracyjnej z właściwymi organami krajów korzystających w zakresie dowodów pochodzenia.

2. Unia i Norwegia uznają, że materiały pochodzące, w rozumieniu ich odpowiednich reguł pochodzenia GSP, z Unii, Szwajcarii, Norwegii lub Turcji uzyskują pochodzenie z kraju korzystającego z systemu GSP dowolnej ze Stron, jeżeli są poddawane w tym kraju korzystającym obróbce lub przetworzeniu wykraczającym poza operacje uważane za obróbkę lub przetworzenie niewystarczające dla nadania statusu produktom pochodzącym. Niniejszy akapit stosuje się do materiałów pochodzących ze Szwajcarii i Turcji, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych odpowiednio w ust. 15 i 16.

Organy celne państw członkowskich Unii oraz Norwegii prowadzą ze sobą odpowiednią współpracę administracyjną, szczególnie do celów późniejszej weryfikacji dowodów pochodzenia w odniesieniu do materiałów, o których mowa w akapicie pierwszym. Zastosowanie mają postanowienia dotyczące współpracy administracyjnej zawarte w protokole nr 3 do umowy z dnia 14 maja 1973 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarcą i Królestwem Norwegii.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do produktów objętych działami 1–24 Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów przyjętego przez organizację powołaną na mocy Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, podpisanej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r.

3. Unia i Norwegia zobowiązują się niniejszym uznawać zastępcze dowody pochodzenia w formie zastępczych świadectw pochodzenia na formularzu A („świadectwa zastępcze”) wystawione przez organy celne drugiej Strony i zastępcze oświadczenia o pochodzeniu sporządzone przez ponownego nadawcę drugiej Strony zarejestrowanego do tego celu.

Każda ze Stron może ocenić kwalifikowalność produktów objętych zastępczym dowodem pochodzenia do preferencyjnego traktowania zgodnie ze swoim ustawodawstwem.

4. Przed wystawieniem lub sporządzeniem zastępczego dowodu pochodzenia każda Strona zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) zastępczy dowód pochodzenia może zostać wystawiony lub sporządzony tylko wówczas, gdy pierwotny dowód pochodzenia został wystawiony lub sporządzony zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w Unii lub w Norwegii;
- b) jedynie w przypadku gdy produkty nie zostały dopuszczone do obrotu na terytorium jednej ze Stron, dowód pochodzenia lub zastępczy dowód pochodzenia może zostać zastąpiony jednym lub większą liczbą zastępczych dowodów pochodzenia w celu wysłania wszystkich lub niektórych produktów objętych pierwotnym dowodem pochodzenia z tej Strony do drugiej Strony;

- c) produkty pozostawały pod dozorem celnym u Strony ponownie wysyłającej i nie zostały zmienione, w jakikolwiek sposób przekształcone ani poddane czynnościom innym niż czynności niezbędne dla zachowania ich dobrym w stanie („zasada niezmienności”);
- d) w przypadku gdy produkty uzyskały status pochodzenia w ramach odstępstwa od reguł pochodzenia przyznanego przez Stronę, zastępczych dowodów pochodzenia nie wystawia się ani nie sporządza się, jeżeli produkty są ponownie wysyłane do drugiej Strony;
- e) zastępcze dowody pochodzenia mogą być wystawiane przez organy celne lub sporządzane przez ponownych nadawców, jeżeli produkty, które mają być ponownie wysłane na terytorium drugiej Strony, uzyskały status pochodzenia przez zastosowanie kumulacji regionalnej;
- f) zastępcze dowody pochodzenia mogą być wystawiane przez organy celne lub sporządzane przez ponownych nadawców, jeżeli Strona ponownie wysyłająca nie przyznała produktom, które mają być ponownie wysłane na terytorium drugiej Strony, preferencyjnego traktowania.

5. Na potrzeby ust. 4 lit. c) zastosowanie mają następujące warunki:

- a) jeżeli wydaje się, że istnieją podstawy do wątpliwości co do zgodności z zasadą niezmienności, organy celne Strony będącej miejscem przeznaczenia mogą zażądać od zgłaszającego przedstawienia dowodu zgodności z tą zasadą, co można wykazać za pomocą wszelkich środków;
- b) na wniosek ponownego nadawcy organy celne Strony ponownie wysyłającej poświadczają, że produkty pozostawały podczas ich pobytu na terytorium tej Strony pod dozorem celnym i że podczas ich przechowywania na terytorium danej Strony organy celne nie udzieliły pozwolenia na zmianę, przekształcenie w jakikolwiek sposób ani poddanie produktów czynnościom innym niż czynności niezbędne dla zachowania ich w dobrym stanie;
- c) jeśli zastępczy dowód jest świadectwem zastępczym, organy celne Strony będącej miejscem przeznaczenia nie występują o świadectwo o niemanipulacji za okres pozostawiania produktów na terytorium drugiej Strony.

6. Każda ze Stron zapewnia:

- a) w przypadku gdy zastępcze dowody pochodzenia odpowiadają pierwotnym dowodom pochodzenia wystawionym lub sporządzonym w kraju korzystającym z GSP Unii i GSP Norwegii, prowadzenie przez organy celne państw członkowskich Unii i organy celne Norwegii wzajemnej odpowiedniej współpracy administracyjnej do celów późniejszej weryfikacji tych zastępczych dowodów pochodzenia. Na wniosek Strony będącej miejscem przeznaczenia organy celne Strony ponownie wysyłającej wszczynają i prowadzą procedurę późniejszej weryfikacji odpowiednich pierwotnych dowodów pochodzenia;
- b) w przypadku gdy zastępcze dowody pochodzenia odpowiadają pierwotnym dowodom pochodzenia wystawionym lub sporządzonym w kraju korzystającym wyłącznie z systemu GSP Strony będącej miejscem przeznaczenia, przeprowadzanie przez tę Stronę procedury późniejszej weryfikacji pierwotnych dowodów pochodzenia we współpracy z krajem korzystającym. Pierwotne dowody pochodzenia odpowiadające zastępczym dowodom pochodzenia poddawane weryfikacji lub, w stosownych przypadkach, kopie pierwotnych dowodów pochodzenia odpowiadające zastępczym dowodom pochodzenia poddawane weryfikacji są przedkładane przez organy celne Strony ponownie wysyłającej organom celnym Strony będącej miejscem przeznaczenia w celu umożliwienia im przeprowadzenia procedury późniejszej weryfikacji.

7. Każda ze Stron zapewnia przestrzeganie następujących zasad:

- a) w prawym górnym polu każdego świadectwa zastępczego wskazuje się nazwę pośredniczącego kraju ponownej wysyłki, w którym zostało ono wystawione;
- b) pole 4 zawiera wyrazy „*replacement certificate*” lub „*certificat de remplacement*” oraz datę wystawienia pierwotnego świadectwa pochodzenia na formularzu A wraz z jego numerem seryjnym;
- c) w polu 1 umieszcza się nazwę/ imię i nazwisko ponownego nadawcy;
- d) nazwa / imię i nazwisko ostatecznego odbiorcy może(-gą) zostać umieszczona(-e) w polu 2;
- e) wszystkie dane szczegółowe produktów ponownie wysyłanych, znajdujące się na pierwotnym świadectwie, przenoszone są do pól 3–9;
- f) w polu 10 mogą zostać wpisane dane faktury wystawionej przez ponownego nadawcę;
- g) poświadczenie organu celnego, który wystawił świadectwo zastępcze, umieszcza się w polu 11. Odpowiedzialność tego organu ogranicza się jedynie do wystawienia świadectwa zastępczego. Dane szczegółowe z pola 12 dotyczące kraju pochodzenia oraz kraju przeznaczenia przenosi się z pierwotnego świadectwa pochodzenia na formularzu A. Ponowny nadawca podpisuje świadectwo pochodzenia w polu 12. Ponowny nadawca, który podpisuje pole 12 w dobrej wierze, nie ponosi odpowiedzialności za prawidłowość danych zawartych w pierwotnym świadectwie pochodzenia na formularzu A;

- h) organ celny, do którego złożono wniosek o wystawienie świadectwa zastępczego, odnotowuje na pierwotnym świadectwie pochodzenia na formularzu A wagę, liczbę oraz charakter przesyłanych dalej produktów oraz wpisuje na nim numery seryjne każdego odpowiedniego świadectwa zastępczego. Organ ten przechowuje wniosek o wystawienie świadectwa zastępczego, jak również pierwotne świadectwo pochodzenia na formularzu A przez okres co najmniej trzech lat;
- i) zastępcze świadectwa pochodzenia sporządzane są w języku angielskim lub francuskim.
8. Każda ze Stron zapewnia przestrzeganie następujących zasad:
- a) ponowny nadawca umieszcza na każdym zastępczym oświadczeniu o pochodzeniu następujące informacje:
- 1) wszystkie dane ponownie wysyłanych produktów pobrane z pierwotnego dowodu pochodzenia;
 - 2) data sporządzenia pierwotnego dowodu pochodzenia;
 - 3) dane pierwotnego dowodu pochodzenia, w tym – w stosownych przypadkach – informacje o kumulacji zastosowanej wobec towarów będących przedmiotem oświadczenia o pochodzeniu;
 - 4) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres ponownego nadawcy i jego numer zarejestrowanego eksportera;
 - 5) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres odbiorcy w Unii lub w Norwegii;
 - 6) data i miejsce sporządzenia oświadczenia o pochodzeniu lub wystawienia świadectwa pochodzenia;
- b) każde zastępcze oświadczenie o pochodzeniu oznacz się jako „*Replacement statement*” lub „*Attestation de remplacement*”;
- c) zastępcze oświadczenia o pochodzeniu jest sporządzane przez ponownych nadawców zarejestrowanych w elektronicznym systemie samodzielnego poświadczania pochodzenia przez eksporterów, to jest w systemie zarejestrowanych eksporterów (REX), niezależnie od wartości produktów pochodzących zawartych w pierwotnej przesyłce;
- d) w przypadku zastąpienia dowodu pochodzenia ponowny nadawca umieszcza na pierwotnym dowodzie pochodzenia następujące informacje:
- 1) data sporządzenia zastępczego oświadczenia lub zastępczych oświadczeń o pochodzeniu i ilości towarów objętych oświadczeniem zastępczym lub oświadczeniami zastępczymi o pochodzeniu;
 - 2) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres ponownego nadawcy;
 - 3) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres odbiorcy lub odbiorców w Unii lub w Norwegii;
- e) pierwotne oświadczenie o pochodzeniu oznacza się dopiskiem „*Replaced*” lub „*Remplacé*”;
- f) zastępcze oświadczenie o pochodzeniu jest ważne przez dwanaście miesięcy od daty jego sporządzenia;
- g) zastępcze oświadczenia o pochodzeniu sporządza się w języku angielskim lub francuskim.
9. Pierwotne dowody pochodzenia i kopie zastępczych dowodów pochodzenia są przechowywane przez ponownego nadawcę przez co najmniej trzy lata od końca roku kalendarzowego, w którym zastępcze dowody pochodzenia zostały wystawione lub sporządzone.
10. Strony postanawiają wspólnie ponosić koszty systemu REX według zasad współpracy, które zostaną określone przez właściwe organy Stron.
11. Wszelkie różnice stanowisk między Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego porozumienia są rozwiązywane wyłącznie w drodze dwustronnych negocjacji między Stronami. Jeżeli różnice te mogą mieć wpływ na interesy Szwajcarii lub Turcji, przeprowadza się z tymi państwami konsultacje.
12. Strony mogą zmienić niniejsze porozumienie za obopólną zgodą w formie pisemnej w dowolnym momencie. Na wniosek jednej ze Stron Strony rozpoczynają konsultacje w sprawie ewentualnych zmian niniejszego porozumienia. Jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na interesy Szwajcarii lub Turcji, przeprowadza się z tymi państwami konsultacje. Zmiany takie wchodzi w życie we wzajemnie uzgodnionym terminie, kiedy obie Strony powiadomią się wzajemnie o spełnieniu odpowiednich wymogów wewnętrznych.
13. W przypadku poważnych wątpliwości co do właściwego funkcjonowania niniejszego porozumienia każda ze Stron może zawiesić jego stosowanie, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.
14. Niniejsze porozumienie może zostać rozwiązane przez każdą ze Stron, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

15. Ust. 2 akapit pierwszy stosuje się do materiałów pochodzących ze Szwajcarii tylko wówczas, gdy Strony zawarły podobne porozumienie ze Szwajcarią i powiadomiły się wzajemnie o spełnieniu tego warunku.

16. Ust. 2 akapit pierwszy stosuje się do materiałów pochodzących z Turcji ⁽¹⁾ tylko wówczas, gdy Strony zawarły podobne porozumienie z Turcją i powiadomiły się wzajemnie o spełnieniu tego warunku.

17. Od chwili wejścia w życie porozumienia między Norwegią i Turcją zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy niniejszego porozumienia i z zastrzeżeniem wzajemności ze strony Turcji każda ze Stron może postanowić, że zastępcze dowody pochodzenia dla produktów zawierających materiały pochodzące z Turcji, które zostały przetworzone w ramach kumulacji dwustronnej w państwach korzystających z GSP, mogą być wystawiane lub sporządzane w Stronach.

18. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie we wzajemnie uzgodnionym terminie, po wzajemnym powiadomieniu się przez Unię i Norwegię o spełnieniu wymaganych wewnętrznych procedur przyjęcia. Od tej daty niniejsze rozporządzenie zastępuje Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą oraz każdym krajem EFTA, który przyznaje preferencje taryfowe w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (Norwegia oraz Szwajcaria), z zastrzeżeniem, że towary pochodzące z Norwegii lub Szwajcarii traktowane są przy ich wejściu na obszar celny Wspólnoty jak towary z zawartością części o pochodzeniu wspólnotowym, podpisane w dniu 29 stycznia 2001 r. ⁽²⁾.

Zwracam się do Państwa z prośbą o potwierdzenie zgody Państwa rządu na powyższe ustalenia.

Mam zaszczyt zaproponować, jeżeli powyższe ustalenia zostaną przyjęte przez Państwa rząd, aby niniejszy list oraz Państwa potwierdzenie stanowiły łącznie porozumienie między Unią Europejską a Królestwem Norwegii.

Z wyrazami najwyższego szacunku

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Sastavljeno u Bruxellesu
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsszelben,
Magħmul fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
Întocmit la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den
Utferdiget i Brussel,

21-06-2017

⁽¹⁾ Unia spełniła ten warunek przez publikację zawiadomienia Komisji zgodnie z art. 85 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania wspólnotowego kodeksu celnego, rozszerzającego system kumulacji dwustronnej ustanowiony na mocy tego artykułu na Turcję (Dz.U. C 134 z 15.4.2016, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 8.2.2001, s. 25.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
For Den europeiske union

B. List Królestwa Norwegii

Szanowna Pani!

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Państwa listu z dzisiejszą datą o następującej treści:

„1. Unia Europejska (»Unia«) i Królestwo Norwegii (»Norwegia«) jako Strony niniejszego porozumienia przyjmują do wiadomości, że do celów ogólnego systemu preferencji taryfowych (»GSP«) obie Strony stosują podobne reguły pochodzenia oparte na następujących zasadach ogólnych:

- a) definicja pojęcia »produktów pochodzących« oparta na takich samych kryteriach;
- b) postanowienia dotyczące regionalnej kumulacji pochodzenia;
- c) postanowienia dotyczące stosowania kumulacji do materiałów, które pochodzą, w rozumieniu reguł pochodzenia GSP Stron, z Unii, Szwajcarii, Norwegii lub Turcji;
- d) postanowienia dotyczące ogólnej tolerancji w odniesieniu do materiałów niepochodzących;
- e) postanowienia dotyczące niezmienności produktów z kraju korzystającego;
- f) postanowienia dotyczące wystawiania lub sporządzania zastępczych dowodów pochodzenia;
- g) wymóg współpracy administracyjnej z właściwymi organami krajów korzystających w zakresie dowodów pochodzenia.

2. Unia i Norwegia uznają, że materiały pochodzące, w rozumieniu ich odpowiednich reguł pochodzenia GSP, z Unii, Szwajcarii, Norwegii lub Turcji uzyskują pochodzenie z kraju korzystającego z systemu GSP dowolnej ze Stron, jeżeli są poddawane w tym kraju korzystającym obróbce lub przetworzeniu wykraczającym poza operacje uważane za obróbkę lub przetworzenie niewystarczające dla nadania statusu produktom pochodzącym. Niniejszy akapit stosuje się do materiałów pochodzących ze Szwajcarii i Turcji, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych odpowiednio w ust. 15 i 16.

Organy celne państw członkowskich Unii oraz Norwegii prowadzą ze sobą odpowiednią współpracę administracyjną, szczególnie do celów późniejszej weryfikacji dowodów pochodzenia w odniesieniu do materiałów, o których mowa w akapicie pierwszym. Zastosowanie mają postanowienia dotyczące współpracy administracyjnej zawarte w protokole nr 3 do umowy z dnia 14 maja 1973 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Królestwem Norwegii.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do produktów objętych działami 1–24 Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów przyjętego przez organizację powołaną na mocy Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, podpisanej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r.

3. Unia i Norwegia zobowiązują się niniejszym uznawać zastępcze dowody pochodzenia w formie zastępczych świadectw pochodzenia na formularzu A (»świadectwa zastępcze«) wystawione przez organy celne drugiej Strony i zastępcze oświadczenia o pochodzeniu sporządzone przez ponownego nadawcę drugiej Strony zarejestrowanego do tego celu.

Każda ze Stron może ocenić kwalifikowalność produktów objętych zastępczym dowodem pochodzenia do preferencyjnego traktowania zgodnie ze swoim ustawodawstwem.

4. Przed wystawieniem lub sporządzeniem zastępczego dowodu pochodzenia każda Strona zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) zastępczy dowód pochodzenia może zostać wystawiony lub sporządzony tylko wówczas, gdy pierwotny dowód pochodzenia został wystawiony lub sporządzony zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w Unii lub w Norwegii;
- b) jedynie w przypadku gdy produkty nie zostały dopuszczone do obrotu na terytorium jednej ze Stron, dowód pochodzenia lub zastępczy dowód pochodzenia może zostać zastąpiony jednym lub większą liczbą zastępczych dowodów pochodzenia w celu wysłania wszystkich lub niektórych produktów objętych pierwotnym dowodem pochodzenia z tej Strony do drugiej Strony;
- c) produkty pozostawały pod dozorem celnym u Strony ponownie wysyłającej i nie zostały zmienione, w jakikolwiek sposób przekształcone ani poddane czynnościom innym niż czynności niezbędne dla zachowania ich dobrym w stanie (»zasada niezmienności«);
- d) w przypadku gdy produkty uzyskały status pochodzenia w ramach odstępstwa od reguł pochodzenia przyznanego przez Stronę, zastępczych dowodów pochodzenia nie wystawia się ani nie sporządza się, jeżeli produkty są ponownie wysyłane do drugiej Strony;
- e) zastępcze dowody pochodzenia mogą być wystawiane przez organy celne lub sporządzane przez ponownych nadawców, jeżeli produkty, które mają być ponownie wysłane na terytorium drugiej Strony, uzyskały status pochodzenia przez zastosowanie kumulacji regionalnej;
- f) zastępcze dowody pochodzenia mogą być wystawiane przez organy celne lub sporządzane przez ponownych nadawców, jeżeli Strona ponownie wysyłająca nie przyznała produktom, które mają być ponownie wysłane na terytorium drugiej Strony, preferencyjnego traktowania.

5. Na potrzeby ust. 4 lit. c) zastosowanie mają następujące warunki:

- a) jeżeli wydaje się, że istnieją podstawy do wątpliwości co do zgodności z zasadą niezmienności, organy celne Strony będącej miejscem przeznaczenia mogą zażądać od zgłaszającego przedstawienia dowodu zgodności z tą zasadą, co można wykazać za pomocą wszelkich środków;
- b) na wniosek ponownego nadawcy organy celne Strony ponownie wysyłającej poświadczają, że produkty pozostawały podczas ich pobytu na terytorium tej Strony pod dozorem celnym i że podczas ich przechowywania na terytorium danej Strony organy celne nie udzieliły pozwolenia na zmianę, przekształcenie w jakikolwiek sposób ani poddanie produktów czynnościom innym niż czynności niezbędne dla zachowania ich w dobrym stanie;
- c) jeśli zastępczy dowód jest świadectwem zastępczym, organy celne Strony będącej miejscem przeznaczenia nie występują o świadectwo o niemanipulacji za okres pozostawiania produktów na terytorium drugiej Strony.

6. Każda ze Stron zapewnia:

- a) w przypadku gdy zastępcze dowody pochodzenia odpowiadają pierwotnym dowodom pochodzenia wystawionym lub sporządzonym w kraju korzystającym z GSP Unii i GSP Norwegii, prowadzenie przez organy celne państw członkowskich Unii i organy celne Norwegii wzajemnej odpowiedniej współpracy administracyjnej do celów późniejszej weryfikacji tych zastępczych dowodów pochodzenia. Na wniosek Strony będącej miejscem przeznaczenia organy celne Strony ponownie wysyłającej wszczynają i prowadzą procedurę późniejszej weryfikacji odpowiednich pierwotnych dowodów pochodzenia;

- b) w przypadku gdy zastępcze dowody pochodzenia odpowiadają pierwotnym dowodom pochodzenia wystawionym lub sporządzonym w kraju korzystającym wyłącznie z systemu GSP Strony będącej miejscem przeznaczenia, przeprowadzanie przez tę Stronę procedury późniejszej weryfikacji pierwotnych dowodów pochodzenia we współpracy z krajem korzystającym. Pierwotne dowody pochodzenia odpowiadające zastępczym dowodom pochodzenia poddawane weryfikacji lub, w stosownych przypadkach, kopie pierwotnych dowodów pochodzenia odpowiadające zastępczym dowodom pochodzenia poddawane weryfikacji są przedkładane przez organy celne Strony ponownie wysyłającej organom celnym Strony będącej miejscem przeznaczenia w celu umożliwienia im przeprowadzenia procedury późniejszej weryfikacji.

7. Każda ze Stron zapewnia przestrzeganie następujących zasad:

- a) w prawym górnym polu każdego świadectwa zastępczego wskazuje się nazwę pośredniczącego kraju ponownej wysyłki, w którym zostało ono wystawione;
- b) pole 4 zawiera wyrazy »*replacement certificate*« lub »*certificat de remplacement*« oraz datę wystawienia pierwotnego świadectwa pochodzenia na formularzu A wraz z jego numerem seryjnym;
- c) w polu 1 umieszcza się nazwę/ imię i nazwisko ponownego nadawcy;
- d) nazwa / imię i nazwisko ostatecznego odbiorcy może(-gą) zostać umieszczona(-e) w polu 2;
- e) wszystkie dane szczegółowe produktów ponownie wysyłanych, znajdujące się na pierwotnym świadectwie, przenoszone są do pól 3–9;
- f) w polu 10 mogą zostać wpisane dane faktury wystawionej przez ponownego nadawcę;
- g) poświadczenie organu celnego, który wystawił świadectwo zastępcze, umieszcza się w polu 11. Odpowiedzialność tego organu ogranicza się jedynie do wystawienia świadectwa zastępczego. Dane szczegółowe z pola 12 dotyczące kraju pochodzenia oraz kraju przeznaczenia przenosi się z pierwotnego świadectwa pochodzenia na formularzu A. Ponowny nadawca podpisuje świadectwo pochodzenia w polu 12. Ponowny nadawca, który podpisuje pole 12 w dobrej wierze, nie ponosi odpowiedzialności za prawidłowość danych zawartych w pierwotnym świadectwie pochodzenia na formularzu A;
- h) organ celny, do którego złożono wniosek o wystawienie świadectwa zastępczego, odnotowuje na pierwotnym świadectwie pochodzenia na formularzu A wagę, liczbę oraz charakter przesyłanych dalej produktów oraz wpisuje na nim numery seryjne każdego odpowiedniego świadectwa zastępczego. Organ ten przechowuje wniosek o wystawienie świadectwa zastępczego, jak również pierwotne świadectwo pochodzenia na formularzu A przez okres co najmniej trzech lat;
- i) zastępcze świadectwa pochodzenia sporządzane są w języku angielskim lub francuskim.

8. Każda ze Stron zapewnia przestrzeganie następujących zasad:

- a) ponowny nadawca umieszcza na każdym zastępczym oświadczeniu o pochodzeniu następujące informacje:
- 1) wszystkie dane ponownie wysyłanych produktów pobrane z pierwotnego dowodu pochodzenia;
 - 2) data sporządzenia pierwotnego dowodu pochodzenia;
 - 3) dane pierwotnego dowodu pochodzenia, w tym – w stosownych przypadkach – informacje o kumulacji zastosowanej wobec towarów będących przedmiotem oświadczenia o pochodzeniu;
 - 4) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres ponownego nadawcy i jego numer zarejestrowanego eksportera;
 - 5) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres odbiorcy w Unii lub w Norwegii;
 - 6) data i miejsce sporządzenia oświadczenia o pochodzeniu lub wystawienia świadectwa pochodzenia;
- b) każde zastępcze oświadczenie o pochodzeniu oznacz się jako »*Replacement statement*« lub »*Attestation de remplacement*«;
- c) zastępcze oświadczenia o pochodzeniu jest sporządzane przez ponownych nadawców zarejestrowanych w elektronicznym systemie samodzielnego poświadczania pochodzenia przez eksporterów, to jest w systemie zarejestrowanych eksporterów (REX), niezależnie od wartości produktów pochodzących zawartych w pierwotnej przesyłce;
- d) w przypadku zastąpienia dowodu pochodzenia ponowny nadawca umieszcza na pierwotnym dowodzie pochodzenia następujące informacje:
- 1) data sporządzenia zastępczego oświadczenia lub zastępczych oświadczeń o pochodzeniu i ilości towarów objętych oświadczeniem zastępczym lub oświadczeniami zastępczymi o pochodzeniu;

- 2) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres ponownego nadawcy;
- 3) nazwa/ nazwisko i imię oraz adres odbiorcy lub odbiorców w Unii lub w Norwegii;
- e) pierwotne oświadczenie o pochodzeniu oznacza się dopiskiem »Replaced« lub »Remplacé«;
- f) zastępcze oświadczenie o pochodzeniu jest ważne przez dwanaście miesięcy od daty jego sporządzenia;
- g) zastępcze oświadczenia o pochodzeniu sporządza się w języku angielskim lub francuskim.

9. Pierwotne dowody pochodzenia i kopie zastępczych dowodów pochodzenia są przechowywane przez ponownego nadawcę przez co najmniej trzy lata od końca roku kalendarzowego, w którym zastępcze dowody pochodzenia zostały wystawione lub sporządzone.

10. Strony postanawiają wspólnie ponosić koszty systemu REX według zasad współpracy, które zostaną określone przez właściwe organy Stron.

11. Wszelkie różnice stanowisk między Stronami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego porozumienia są rozwiązywane wyłącznie w drodze dwustronnych negocjacji między Stronami. Jeżeli różnice te mogą mieć wpływ na interesy Szwajcarii lub Turcji, przeprowadza się z tymi państwami konsultacje.

12. Strony mogą zmienić niniejsze porozumienie za obopólną zgodą w formie pisemnej w dowolnym momencie. Na wniosek jednej ze Stron Strony rozpoczynają konsultacje w sprawie ewentualnych zmian niniejszego porozumienia. Jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na interesy Szwajcarii lub Turcji, przeprowadza się z tymi państwami konsultacje. Zmiany takie wchodzi w życie we wzajemnie uzgodnionym terminie, kiedy obie Strony powiadomią się wzajemnie o spełnieniu odpowiednich wymogów wewnętrznych.

13. W przypadku poważnych wątpliwości co do właściwego funkcjonowania niniejszego porozumienia każda ze Stron może zawiesić jego stosowanie, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

14. Niniejsze porozumienie może zostać rozwiązane przez każdą ze Stron, pod warunkiem że druga Strona została powiadomiona o tym na piśmie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

15. Ust. 2 akapit pierwszy stosuje się do materiałów pochodzących ze Szwajcarii tylko wówczas, gdy Strony zawarły podobne porozumienie ze Szwajcarią i powiadomiły się wzajemnie o spełnieniu tego warunku.

16. Ust. 2 akapit pierwszy stosuje się do materiałów pochodzących z Turcji ⁽³⁾ tylko wówczas, gdy Strony zawarły podobne porozumienie z Turcją i powiadomiły się wzajemnie o spełnieniu tego warunku.

17. Od chwili wejścia w życie porozumienia między Norwegią i Turcją zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy niniejszego porozumienia i z zastrzeżeniem wzajemności ze strony Turcji każda ze Stron może postanowić, że zastępcze dowody pochodzenia dla produktów zawierających materiały pochodzące z Turcji, które zostały przetworzone w ramach kumulacji dwustronnej w państwach korzystających z GSP, mogą być wystawiane lub sporządzane w Stronach.

18. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie we wzajemnie uzgodnionym terminie, po wzajemnym powiadomieniu się przez Unię i Norwegię o spełnieniu wymaganych wewnętrznych procedur przyjęcia. Od tej daty niniejsze rozporządzenie zastępuje Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą oraz każdym krajem EFTA, który przyznaje preferencje taryfowe w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (Norwegia oraz Szwajcaria), z zastrzeżeniem, że towary pochodzące z Norwegii lub Szwajcarii traktowane są przy ich wejściu na obszar celný Wspólnoty jak towary z zawartością części o pochodzeniu wspólnotowym, podpisane w dniu 29 stycznia 2001 r. ⁽⁴⁾.

Zwracam się do Państwa z prośbą o potwierdzenie zgody Państwa rządu na powyższe ustalenia.

Mam zaszczyt zaproponować, jeżeli powyższe ustalenia zostaną przyjęte przez Państwa rząd, aby niniejszy list oraz Państwa potwierdzenie stanowiły łącznie porozumienie między Unią Europejską a Królestwem Norwegii.”

Niniejszym mogę poinformować, że mój Rząd zgadza się na treść Państwa listu.

Proszę o przyjęcie wyrazów najwyższego szacunku.

⁽³⁾ Unia spełniła ten warunek przez publikację zawiadomienia Komisji zgodnie z art. 85 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania wspólnotowego kodeksu celnego, rozszerzającego system kumulacji dwustronnej ustanowiony na mocy tego artykułu na Turcję (Dz.U. C 134 z 15.4.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 8.2.2001, s. 25.

Utferdiget i Brussel,
Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Sastavljeno u Bruxellesu
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje,
Kelt Brüsszelben,
Magħmul fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
Întocmit la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

For Kongeriket Norge
За Кралство Норвегия
Por el Reino de Noruega
Za Norské království
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Norra Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Za Kraljevinu Norvešku
Per il Regno di Norvegia
Norvēģijas Karalistes vārdā –
Norvegijos Karalystės vardu
A Norvég Királyság részéről
Ghar-Renju tan-Norveġja
Voor het Koninkrijk Noorwegen
W imieniu Królestwa Norwegii
Pelo Reino da Noruega
Pentru Regatul Norvegiei
Za Nórske kráľovstvo
Za Kraljevino Norveško
Norjan kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Norge

21 -06- 2017

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/117

z dnia 21 stycznia 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnej Rady ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem regulaminu wewnętrznego dotyczącego unikania i rozstrzygania sporów oraz kodeksu postępowania arbitrów i mediatorów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”), została podpisana przez Unię i jej państwa członkowskie w dniu 10 czerwca 2016 r. Umowę stosuje się tymczasowo od dnia 10 października 2016 r. między Unią, z jednej strony, a Botswaną, Lesotho, Namibią, Eswatini i Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, oraz od dnia 4 lutego 2018 r. między Unią a Mozambikiem.
- (2) Zgodnie z art. 102 ust. 1 Umowy Wspólna Rada jest uprawniona do podejmowania decyzji dotyczących wszystkich kwestii objętych Umową.
- (3) Zgodnie z art. 89 ust. 1 Umowy Wspólna Rada przyjmuje regulamin wewnętrzny i kodeks postępowania arbitrów i mediatorów. Podczas swojego pierwszego posiedzenia Wspólna Rada ma podjąć w związku z tym decyzję w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego dotyczącego unikania i rozstrzygania sporów oraz kodeksu postępowania arbitrów i mediatorów w oparciu o część II Umowy.
- (4) Należy określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnej Rady, dotyczące przyjęcia regulaminu wewnętrznego dotyczącego unikania i rozstrzygania sporów oraz kodeksu postępowania arbitrów i mediatorów.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnej Rady powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnej Rady w odniesieniu do regulaminu wewnętrznego dotyczącego unikania i rozstrzygania sporów oraz kodeksu postępowania arbitrów i mediatorów, opiera się na projekcie decyzji Wspólnej Rady dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 16.9.2016, s. 3.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEJ RADY NR 2/2019

z dnia ...

w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego dotyczącego unikania i rozstrzygania sporów oraz kodeksu postępowania arbitrów i mediatorów

WSPÓLNA RADA,

uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 89 ust. 1 oraz art. 100, 101 i 102,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przyjmuje się regulamin wewnętrzny dotyczący unikania i rozstrzygania sporów, zawarty w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przyjmuje się kodeks postępowania arbitrów i mediatorów, zawarty w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w [...] dnia [...] r.

W imieniu Wspólnej Rady

Minister Handlu [...]

Przedstawiciel UE

ZAŁĄCZNIK I

Regulamin wewnętrzny dotyczący unikania i rozstrzygania sporów

Artykuł 1

Definicje

W niniejszym regulaminie wewnętrznym i zgodnie z częścią III Umowy (Unikanie i rozstrzyganie sporów):

- a) „pracownicy administracyjni”, w stosunku do arbitra, oznaczają osoby, którymi kieruje i które nadzoruje arbiter, inne niż asystenci;
- b) „doradca” oznacza osobę wyznaczoną przez Stronę w celu doradzania lub pomocy tej Stronie w związku z postępowaniem arbitrażowym;
- c) „Umowa” oznacza Umowę o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony, podpisaną dnia 10 czerwca 2016 r.;
- d) „arbiter” oznacza członka organu arbitrażowego;
- e) „organ arbitrażowy” oznacza organ ustanowiony zgodnie z art. 80 Umowy;
- f) „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z warunkami powołania arbitra oraz pod jego kierownictwem i nadzorem prowadzi badania lub pomaga temu arbitrowi;
- g) „Strona skarżąca” oznacza Stronę wnoszącą o powołanie organu arbitrażowego zgodnie z art. 80 Umowy;
- h) „dzień” oznacza dzień kalendarzowy;
- i) „Strona” oznacza stronę sporu;
- j) „Strona pozwana” oznacza Stronę, której zarzucane jest naruszenie postanowień objętych art. 76 Umowy; oraz
- k) „przedstawiciel Strony” oznacza pracownika lub inną osobę powołaną przez departament lub agencję rządową lub dowolny inny podmiot publiczny Strony, którzy reprezentują Stronę podczas sporu rozstrzyganego na podstawie Umowy.

Artykuł 2

Powiadomienia

1. Wszelkie wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne i inne dokumenty organu arbitrażowego przesyła się równocześnie obu Stronom.

Wszelkie wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne i inne dokumenty Strony skierowane do organu arbitrażowego przesyła się równocześnie do wiadomości drugiej Strony.

Wszelkie wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne i inne dokumenty Strony skierowane do drugiej Strony przesyła się w stosownych przypadkach równocześnie do wiadomości organu arbitrażowego.

2. Wszelkich powiadomień, o których mowa w ust. 1, dokonuje się pocztą elektroniczną lub, w stosownych przypadkach, za pomocą dowolnych innych środków łączności, które zapewniają rejestrację wysłania. Powiadomienie uznaje się za doręczone w dniu jego wysłania, chyba że zostanie udowodnione, że było inaczej.

3. Wszystkie powiadomienia kieruje się do Dyrekcji Generalnej ds. Handlu w Komisji Europejskiej Unii Europejskiej oraz do koordynatora państw SADC UPG, o którym mowa w art. 105 Umowy.

4. Niewielkie omyłki pisarskie występujące we wniosku, zawiadomieniu, oświadczeniu pisemnym lub innym dokumencie związanym z postępowaniem organu arbitrażowego można poprawić, dostarczając nowy dokument, w którym wyraźnie zaznaczono zmiany.

5. Jeżeli ostatni dzień na dostarczenie dokumentu przypada na dzień wolny od pracy w Komisji Europejskiej lub w danym państwie bądź danych państwach SADC UPG, za termin dostarczenia dokumentu uznaje się następny dzień roboczy.

6. W zależności od charakteru sporu kopie wszystkich wniosków i powiadomień skierowanych do Komitetu ds. Handlu i Rozwoju przekazuje się również innym odpowiednim podkomitetom powołanym na mocy Umowy.

Artykuł 3

Wyznaczanie arbitrów

1. Jeżeli zgodnie z art. 80 Umowy arbiter jest wybierany w drodze losowania, przewodniczący Komitetu ds. Handlu i Rozwoju bezzwłocznie informuje obie Strony o dacie, godzinie i miejscu losowania.
2. Strony mogą być obecne podczas losowania, które przeprowadza się z udziałem Strony lub Stron, które są obecne.
3. Przewodniczący Komitetu ds. Handlu i Rozwoju powiadamia na piśmie każdą osobę wybraną do pełnienia roli arbitra, o jej powołaniu do organu arbitrażowego. Każda z tych osób informuje obie Strony w terminie pięciu dni od daty powiadomienia o swoim powołaniu, czy będzie mogła pełnić obowiązki członka organu arbitrażowego.
4. Jeżeli do czasu złożenia wniosku na podstawie art. 80 ust. 3 Umowy któraś z list przewidzianych w art. 94 Umowy nie zostanie sporządzona lub nie będzie zawierać wystarczającej liczby nazwisk, arbitrów wyłania się w drodze losowania spośród osób formalnie zaproponowanych przez jedną lub obie Strony.

Artykuł 4

Spotkanie organizacyjne

1. O ile Strony nie postanowią inaczej, spotykają się one z organem arbitrażowym w ciągu 10 dni od jego powołania w celu ustalenia kwestii, które Strony lub organ arbitrażowy uznają za stosowne, w tym:
 - a) wynagrodzenia arbitrów i zwrotu wydatków, zgodnie ze standardami Światowej Organizacji Handlu (WTO);
 - b) wynagrodzenia asystenta(-ów), którego łączna wysokość nie przekracza 50 % wynagrodzenia arbitra(-ów); lub
 - c) harmonogramu postępowania arbitrażowego.
2. Arbitrzy i przedstawiciele Stron mogą brać udział w spotkaniu, o którym mowa w ust. 1, telefonicznie lub za pośrednictwem wideokonferencji.

Artykuł 5

Zakres zadań

1. O ile w ciągu siedmiu dni od dnia powołania organu arbitrażowego Strony nie postanowią inaczej, zakres zadań organu arbitrażowego obejmuje:
 - a) zbadanie, w świetle odpowiednich postanowień Umowy przywołanych przez Strony, sprawy zgłoszonej we wniosku o powołanie organu arbitrażowego;
 - b) dokonanie ustaleń dotyczących zgodności danego środka z postanowieniami objętymi art. 76 Umowy; oraz
 - c) przedstawienie sprawozdania zgodnie z art. 81 i 82 Umowy.
2. Jeżeli Strony uzgodnią inny zakres zadań, powiadamiają organ arbitrażowy o uzgodnionym zakresie zadań w terminie określonym w ust. 1.

Artykuł 6**Oświadczenia pisemne**

Strona skarżąca składa początkowe oświadczenie pisemne nie później niż 20 dni od dnia powołania organu arbitrażowego. Strona pozwana składa pisemne oświadczenie nie później niż 20 dni od dnia złożenia oświadczenia pisemnego Strony skarżącej.

Artykuł 7**Działanie organu arbitrażowego**

1. Wszystkie posiedzenia organu arbitrażowego prowadzi jego przewodniczący. Organ arbitrażowy może przekazać przewodniczącemu prawo do podejmowania decyzji administracyjnych i proceduralnych.
2. O ile część III Umowy lub niniejszy regulamin wewnętrzny nie stanowią inaczej, organ arbitrażowy może wykonywać swoje działania przy użyciu wszelkich środków, włącznie z telefonem, telefaksem lub łączami komputerowymi.
3. W obradach organu arbitrażowego mogą brać udział wyłącznie arbitrzy, lecz organ arbitrażowy może zezwolić na obecność asystentów arbitrów podczas obrad.
4. Za sporządzenie wszelkich decyzji lub sprawozdań odpowiada wyłącznie organ arbitrażowy; ich sporządzenie nie może być delegowane.
5. W przypadku pojawienia się kwestii proceduralnych, których nie obejmują postanowienia części III Umowy i jej załączników, organ arbitrażowy, po konsultacji ze Stronami, może przyjąć odpowiednią procedurę, która jest zgodna z tymi postanowieniami.
6. Jeżeli organ arbitrażowy uzna, że w ramach postępowania konieczna jest zmiana jakiegokolwiek terminu innego niż terminy określone w części III Umowy lub dokonanie innych zmian proceduralnych lub administracyjnych, informuje Stronę, na piśmie i po konsultacji z nimi, o powodach takich zmian lub dostosowań, wskazując nowy termin lub konieczną zmianę.

Artykuł 8**Zastępstwo**

1. Jeśli arbiter nie może uczestniczyć w postępowaniu, wycofuje się z udziału lub musi zostać zastąpiony, wyznacza się jego zastępcę zgodnie z art. 80 ust. 3 Umowy.
2. Jeżeli jedna ze Stron uzna, że arbiter nie spełnia wymogów określonych w załączniku II (kodeks postępowania arbitrów i mediatorów) i w związku z tym powinien zostać zastąpiony, Strona ta powiadamia o tym drugą Stronę w terminie 15 dni od daty uzyskania wystarczających dowodów na nieprzestrzeganie przez arbitra wymogów określonych w tym załączniku.
3. Strony konsultują się w terminie 15 dni od dnia powiadomienia drugiej Strony.
4. Strony powiadamiają arbitra o zarzucie niespełnienia wymogów i mogą zwrócić się do niego o podjęcie kroków w celu usunięcia zarzucanego braku zgodności z wymogami. Mogą również, za obopólną zgodą, odwołać arbitra i wybrać nowego arbitra zgodnie z art. 80 Umowy.
5. Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do potrzeby zastąpienia arbitra, który nie jest przewodniczącym organu arbitrażowego, każda ze Stron może wnioskować o przekazanie sprawy przewodniczącemu organu arbitrażowego, którego decyzja jest ostateczna.
6. Jeżeli przewodniczący organu arbitrażowego uzna, że arbiter nie spełnia wymogów określonych w załączniku II (kodeks postępowania arbitrów i mediatorów), dokonuje się wyboru nowego arbitra zgodnie z art. 80 Umowy.
7. Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do potrzeby zastąpienia przewodniczącego, każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przekazanie sprawy jednej z pozostałych osób z utworzonej zgodnie z art. 94 Umowy listy osób wybranych do pełnienia funkcji przewodniczącego organu arbitrażowego. Osoba ta zostaje wybrana w drodze losowania przez przewodniczącego Komitetu ds. Handlu i Rozwoju. Osoba wybrana w ten sposób podejmuje decyzję co do tego, czy przewodniczący spełnia wymogi określone w załączniku II (kodeks postępowania arbitrów i mediatorów). Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli stwierdzono, że przewodniczący organu arbitrażowego nie spełnia wymogów określonych w załączniku II (kodeks postępowania arbitrów i mediatorów), dokonuje się wyboru nowego przewodniczącego zgodnie z art. 80 Umowy.

Artykuł 9

Rozprawy

1. Na podstawie harmonogramu ustalonego zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) oraz po konsultacji ze Stronami i pozostałymi arbitrami, przewodniczący organu arbitrażowego powiadamia Stronę o dacie, godzinie i miejscu rozprawy. Strona, na której terytorium odbywa się rozprawa, podaje te informacje do wiadomości publicznej, chyba że rozprawa ma toczyć się przy drzwiach zamkniętych.
2. O ile Strony nie postanowią inaczej, rozprawa odbywa się w Brukseli, jeżeli Stroną skarżącą jest państwo SADC UPG lub państwo Południowoafrykańskiej Unii Celnej (SACU), zależnie od przypadku, oraz na terytorium państw SADC UPG, jeżeli stroną skarżącą jest Unia Europejska. Jeżeli spór dotyczy środka stosowanego przez jedno z państw SADC UPG, rozprawa odbywa się na terytorium tego państwa, chyba że państwo to zawiadomi pisemnie organ arbitrażowy w ciągu 10 dni od jego powołania o konieczności zorganizowania rozprawy w innym miejscu.
3. Strona pozwana ponosi koszty wynikające z logistycznego zorganizowania rozprawy, w tym koszty związane z wynajmem pomieszczeń, w których odbywa się rozprawa. Koszty takie nie obejmują kosztów tłumaczeń pisemnych ani ustnych, kosztów powiązanych z doradcami, arbitrami, pracownikami administracyjnymi i asystentami arbitrów lub kwot im wypłacanych.
4. Organ arbitrażowy może zwoływać dodatkowe rozprawy, jeżeli Strony wyrażą na to zgodę.
5. Wszyscy arbitrzy są obecni przez cały czas trwania rozprawy.
6. O ile Strony nie postanowią inaczej, na rozprawie mogą być obecne następujące osoby, niezależnie od tego, czy rozprawa jest otwarta dla publiczności:
 - a) przedstawiciele Strony;
 - b) doradcy;
 - c) asystenci i pracownicy administracyjni;
 - d) tłumacze ustni i pisemni oraz sprawozdawcy sądowi organu arbitrażowego; oraz
 - e) eksperci, zgodnie z decyzją organu arbitrażowego na podstawie art. 90 Umowy.
7. Każda ze Stron, nie później niż siedem dni przed datą rozprawy, dostarcza organowi arbitrażowemu i drugiej Stronie wykaz osób, które na rozprawie przedstawią argumenty ustne lub oświadczenia w imieniu danej Strony, oraz wykaz innych przedstawicieli lub doradców, którzy będą obecni na rozprawie.
8. Zgodnie z art. 89 ust. 2 Umowy rozprawy organu arbitrażowego są otwarte dla publiczności, chyba że organ arbitrażowy z własnej inicjatywy lub na wniosek Stron postanowi inaczej.
9. Organ arbitrażowy, po konsultacji ze Stronami, podejmuje decyzję o odpowiednich ustaleniach logistycznych i procedurach, aby zagwarantować sprawne przeprowadzenie rozpraw otwartych dla publiczności. Procedury te mogą obejmować wykorzystanie transmisji internetowej na żywo lub telewizji przemysłowej.
10. Organ arbitrażowy prowadzi rozprawę w następujący sposób, zapewniając przyznanie równej ilości czasu stronie skarżącej i pozwanej na przedstawienie zarówno argumentów, jak i kontrargumentów:

Argumenty

- a) argument strony skarżącej;
- b) argument strony pozwanej.

Kontrargumenty

- a) odpowiedź strony skarżącej;
- b) odpowiedź strony pozwanej.

11. Organ arbitrażowy może kierować pytania do każdej ze Stron w dowolnym momencie rozprawy.

12. Organ arbitrażowy zapewnia przygotowanie protokołu z rozprawy i jego dostarczenie Stronom w rozsądnym terminie po rozprawie. Strony mogą zgłaszać uwagi dotyczące protokołu, a organ arbitrażowy może te uwagi uwzględnić.

13. W terminie 10 dni od daty rozprawy każda ze Stron może przedstawić dodatkowe oświadczenie pisemne dotyczące wszelkich kwestii, które pojawiły się w trakcie rozprawy.

Artykuł 10

Pytania pisemne

1. Organ arbitrażowy może w każdym momencie postępowania zwracać się z pytaniami w formie pisemnej do jednej lub obu Stron. Wszelkie pytania skierowane do jednej ze Stron przekazuje się do wiadomości drugiej Strony.

2. Każda Strona dostarcza również drugiej Stronie kopię swoich pisemnych odpowiedzi na pytania organu arbitrażowego. Druga Strona ma możliwość przedstawienia pisemnych uwag w odniesieniu do odpowiedzi Strony w terminie siedmiu dni od dostarczenia tej kopii.

Artykuł 11

Poufność

1. Każda ze Stron i organ arbitrażowy traktują jako poufne wszelkie informacje przekazane przez drugą Stronę organowi arbitrażowemu i określone przez nią jako poufne. Przedstawiając organowi arbitrażowemu oświadczenie pisemne zawierające informacje określone jako poufne Stroną przedstawia również, w terminie 15 dni, oświadczenie pisemne niezawierające informacji poufnych, które może zostać podane do wiadomości publicznej.

2. Żadne z postanowień niniejszego regulaminu wewnętrznego nie wyklucza możliwości publicznego ujawnienia przez Stronę jej własnych stanowisk w zakresie, w jakim, odnosząc się do informacji przedstawionych przez drugą Stronę, Strona nie ujawnia żadnych informacji, które druga Strona określiła jako poufne.

3. Organ arbitrażowy zbiera się przy drzwiach zamkniętych, jeżeli oświadczenia lub argumenty Strony zawierają poufne informacje handlowe. Strony zapewniają poufność rozpraw organu arbitrażowego, jeżeli odbywają się one przy drzwiach zamkniętych.

Artykuł 12

Kontakty ex parte

1. Organ arbitrażowy nie spotyka się ani nie kontaktuje się ze Stroną pod nieobecność drugiej Strony.

2. Żaden z arbitrów nie omawia jakichkolwiek aspektów przedmiotu postępowania z jedną lub obiema Stronami pod nieobecność pozostałych arbitrów.

Artykuł 13

Oświadczenia amicus curiae

1. O ile Strony nie uzgodniły inaczej w terminie pięciu dni od daty powołania organu arbitrażowego, organ ten może otrzymać dobrowolne oświadczenia pisemne od osoby fizycznej lub prawnej mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Strony, niezależnej od rządów Stron, pod warunkiem że:

a) organ arbitrażowy otrzyma je w terminie 10 dni od daty swojego powołania;

b) dotyczą one bezpośrednio kwestii faktycznej lub prawnej rozpatrywanej przez organ arbitrażowy;

c) zawierają one informacje dotyczące osoby składającej oświadczenie, w tym w przypadku osoby fizycznej jej obywatelstwo, a w przypadku osoby prawnej jej siedzibę, charakter działalności, status prawny, ogólne cele i jej źródła finansowania;

- d) określają one, jaki interes ma dana osoba w danym postępowaniu prowadzonym przez organ arbitrażowy; oraz
 - e) są sporządzone w języku wybranym przez Strony zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 niniejszego regulaminu wewnętrznego.
2. Oświadczenia takie doręcza się Stronom, które mogą przedstawić swoje uwagi. Strony mogą przedstawić organowi arbitrażowemu uwagi w terminie 10 dni od daty doręczenia.
3. Organ arbitrażowy wymienia w swoim sprawozdaniu wszystkie oświadczenia, które otrzymał zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Organ arbitrażowy nie jest obowiązany do odniesienia się w swoim sprawozdaniu argumentów przedstawionych w tych oświadczeniach, jeżeli jednak tak postąpi, uwzględni również wszelkie uwagi przekazane przez Strony zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Sprawy pilne

W sprawach pilnych, o których mowa w części III Umowy, organ arbitrażowy po konsultacji ze Stronami odpowiednio dostosowuje terminy, o których mowa w niniejszym regulaminie wewnętrznym. Organ arbitrażowy powiadamia Strony o tych dostosowaniach.

Artykuł 15

Tłumaczenia pisemne i ustne

1. Podczas konsultacji, o których mowa w art. 77 Umowy, a najpóźniej na posiedzeniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 niniejszego regulaminu wewnętrznego, Strony dokładają wszelkich starań, by uzgodnić wspólny język roboczy postępowania przed organem arbitrażowym.
2. Jeżeli Strony nie są w stanie uzgodnić wspólnego języka roboczego, zastosowanie mają zasady określone w art. 91 ust. 2 Umowy.
3. Organizacją tłumaczenia ustnego oświadczeń ustnych na języki wybrane przez Strony zajmuje się Strona pozwana.
4. Sprawozdania i decyzje organu arbitrażowego publikuje się w języku lub językach wybranych przez Strony. Jeżeli Strony nie uzgodniły wspólnego języka roboczego, sprawozdanie okresowe i końcowe organu arbitrażowego publikuje się w jednym z języków roboczych WTO.
5. Każda ze Stron może przedstawić uwagi dotyczące poprawności tłumaczenia jakiegokolwiek przetłumaczonej wersji dokumentu przygotowanego zgodnie z niniejszym regulaminem wewnętrznym.
6. Każda ze Stron ponosi koszty tłumaczenia swoich oświadczeń pisemnych. Strony ponoszą w równym stopniu wszelkie koszty przygotowania tłumaczenia decyzji organu arbitrażowego.

Artykuł 16

Pozostałe procedury

Terminy określone w niniejszym regulaminie wewnętrznym dostosowuje się do szczególnych terminów przewidzianych w odniesieniu do przyjmowania sprawozdań lub decyzji organu arbitrażowego w ramach postępowań na mocy art. 84, 85, 86 i 87 Umowy.

ZAŁĄCZNIK II

Kodeks postępowania arbitrów i mediatorów

Artykuł 1

Definicje

W niniejszym kodeksie postępowania:

- a) „pracownicy administracyjni” oznaczają, w stosunku do arbitra, osoby, którymi kieruje i które nadzoruje arbiter, inne niż asystenci;
- b) „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z warunkami powołania arbitra oraz pod jego kierownictwem i nadzorem prowadzi badania lub pomaga temu arbitrowi;
- c) „kandydat” oznacza osobę, której nazwisko znajduje się na liście arbitrów, o której mowa w art. 94 Umowy, i którą to osobę bierze się pod uwagę przy wyborze arbitra zgodnie z art. 80 Umowy;
- d) „mediator” oznacza osobę, która została wybrana jako mediator zgodnie z art. 78 Umowy;
- e) „członek” lub „arbiter” oznacza członka organu arbitrażowego powołanego na mocy art. 80 Umowy.

Artykuł 2

Podstawowe zasady

1. W celu zachowania rzetelności i bezstronności mechanizmu rozstrzygania sporów każdy kandydat i arbiter:
 - a) zapoznaje się z niniejszym kodeksem postępowania;
 - b) jest niezależny i bezstronny;
 - c) unika bezpośrednich lub pośrednich konfliktów interesu;
 - d) unika niewłaściwych zachowań lub wrażenia niewłaściwego zachowania lub stronniczości;
 - e) przestrzega wysokich standardów postępowania; oraz
 - f) nie ulega wpływom własnych interesów, naciskom zewnętrznym, wpływom politycznym, żądaniom społecznym, lojalności wobec Strony ani obawom przed krytyką.
2. Arbiter nie podejmuje w sposób bezpośredni lub pośredni żadnych zobowiązań ani nie przyjmuje korzyści mogących w jakikolwiek sposób zakłócić właściwe wykonywanie jego obowiązków lub stworzyć wrażenie zakłócenia ich właściwego wykonywania.
3. Arbiter nie wykorzystuje swojego stanowiska w organie arbitrażowym do realizacji jakichkolwiek osobistych lub prywatnych interesów. Arbiter unika podejmowania działań, które mogą sprawić wrażenie, że inne osoby mają możliwość wywierania na niego wpływu.
4. Arbiter nie pozwala na to, aby przeszłe lub obecne związki lub zobowiązania finansowe, handlowe, zawodowe, osobiste lub społeczne miały wpływ na jego postępowanie lub osąd.
5. Arbiter unika nawiązywania kontaktów lub uzyskiwania korzyści finansowych, które mogą mieć wpływ na jego bezstronność lub mogą racjonalnie stwarzać wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości.
6. Arbiter przy wykonywaniu swoich obowiązków nie przyjmuje instrukcji od jakiegokolwiek rządu, jakiegokolwiek organizacji międzynarodowej, rządowej lub międzynarodowej organizacji pozarządowej lub podmiotu prywatnego ani nie zabiega o takie instrukcje, ani nie mógł interweniować na jakimkolwiek poprzednim etapie w sporze, w którym teraz pełni rolę arbitra.

Artykuł 3

Obowiązek ujawnienia informacji

1. Przed wyrażeniem zgody na powołanie jako arbitra zgodnie z art. 80 Umowy kandydat, któremu zaproponowano pełnienie roli arbitra, ujawnia wszelkie interesy, związki lub kwestie, które mogą mieć wpływ na jego niezależność lub bezstronność, lub które w normalnych okolicznościach mogą wywoływać wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości w trakcie postępowania.

2. W tym celu kandydat podejmuje wszelkie stosowne wysiłki, aby rozpoznać takie interesy, związki i kwestie, w tym interesy finansowe, zawodowe lub interesy pracownicze lub rodzinne.
3. Obowiązek ujawnienia określony w ust. 1 ma charakter ciągły, co oznacza, że arbiter jest zobowiązany ujawniać wszelkie tego rodzaju interesy, związki lub kwestie, które mogą wynikać na dowolnym etapie postępowania.
4. Kandydat lub arbiter informuje Komitet ds. Handlu i Rozwoju o wszelkich kwestiach dotyczących faktycznego lub potencjalnego naruszenia niniejszego kodeksu postępowania bezzwłocznie po otrzymaniu informacji o nich; kwestie te są następnie rozpatrywane przez Strony.

Artykuł 4

Obowiązki arbitrów

1. Po wyrażeniu zgody na powołanie arbiter pozostaje do dyspozycji i wykonuje swoje obowiązki w sposób sumienny i sprawny w trakcie całego postępowania, przestrzegając przy tym zasad uczciwości i staranności.
2. Arbiter rozważa jedynie kwestie poruszane w trakcie postępowania i konieczne do wydania decyzji i nie zleca wykonania tego obowiązku innej osobie.
3. Arbiter podejmuje wszelkie właściwe kroki w celu zapewnienia, aby jego asystenci i pracownicy administracyjni byli świadomi zobowiązań nałożonych na arbitrów zgodnie z art. 2, 3, 4 i 6 niniejszego kodeksu postępowania oraz aby je wypełniali.

Artykuł 5

Zobowiązania byłych arbitrów

1. Wszyscy byli arbitrzy unikają działań mogących stwarzać wrażenie, że, wykonując swoje obowiązki, byli stronniczy lub odnosili korzyści z decyzji organu arbitrażowego.
2. Wszyscy byli arbitrzy wypełniają zobowiązania przewidziane w art. 6 kodeksu postępowania.

Artykuł 6

Poufność

1. Arbiter nigdy nie ujawnia żadnych informacji poufnych dotyczących postępowania lub uzyskanych w trakcie postępowania, w odniesieniu do którego został powołany. Arbiter nigdy nie ujawnia ani nie wykorzystuje takich informacji w celu uzyskania osobistych korzyści lub korzyści na rzecz innej osoby lub w celu zaszkodzenia interesom innych osób.
2. Arbiter nie ujawnia decyzji organu arbitrażowego ani fragmentów takich decyzji przed ich publikacją.
3. Arbiter nie ujawnia nigdy przebiegu obrad organu arbitrażowego ani żadnych opinii arbitrów, ani nie składa żadnych oświadczeń na temat postępowania, w odniesieniu do którego został powołany, ani na temat kwestii będących przedmiotem sporu w postępowaniu.

Artykuł 7

Wydatki

Każdy arbiter dokonuje rejestracji i przedstawia końcowe rozliczenie czasu poświęconego postępowaniu i wydatków poniesionych w związku z nim przez siebie i swoich asystentów i pracowników administracyjnych.

Artykuł 8

Mediatorzy

Niniejszy kodeks postępowania stosuje się odpowiednio do mediatorów.

DECYZJA RADY (UE) 2019/118**z dnia 21 stycznia 2019 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony, w odniesieniu do ustanowienia listy arbitrów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”), została podpisana przez Unię i jej państwa członkowskie w dniu 10 czerwca 2016 r. Umowę stosuje się tymczasowo od dnia 10 października 2016 r. między Unią, z jednej strony, a Botswaną, Lesotho, Namibią, Eswatini i Republiką Południowej Afryki, z drugiej strony, oraz od dnia 4 lutego 2018 r. między Unią a Mozambikiem.
- (2) Zgodnie z art. 94 ust. 1 Umowy, nie później niż trzy miesiące po wejściu w życie Umowy, Komitet ds. Handlu i Rozwoju sporządza listę 21 osób pragnących i mogących pełnić rolę arbitrów.
- (3) Należy określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju w odniesieniu do ustanowienia listy arbitrów.
- (4) Stanowisko Unii w ramach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju, w sprawie ustanowienia listy arbitrów, opiera się na projekcie decyzji Komitetu ds. Handlu i Rozwoju dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2019 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 16.9.2016, s. 3.

PROJEKT

DECYZJA KOMITETU DS. HANDLU I ROZWOJU NR 1/2019

z dnia ...

w sprawie ustanowienia listy arbitrów

KOMITET DS. HANDLU I ROZWOJU,

uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami SADC UPG, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”), a w szczególności jej art. 94, 100, 103 i 104,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się listę arbitrów przewidzianą w art. 94 Umowy, określoną w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu Komitetu ds. Handlu i Rozwoju

Minister Handlu

Przedstawiciel UE

ZAŁĄCZNIK

LISTA ARBITRÓW PRZEWIDZIANA W ART. 94 UMOWY

Arbitrzy wybrani przez państwa SADC UPG:

1. Boitumelo Sendy GOFHAMODIMO
2. Leonard Moses PHUTI
3. Tsotetsi MAKONG
4. Sakeus AKWEENDA
5. Faizel ISMAIL
6. Kholofelo Ngokoane KUGLER
7. Nkululeko J. HLOPHE
8. Samuel Jay LEVY

Arbitrzy wybrani przez UE:

9. Jacques BOURGEOIS
10. Claus-Dieter EHLERMANN
11. Pieter Jan KUIJPER
12. Giorgio SACERDOTI
13. Laurence BOISSON DE CHAZOURNES
14. Ramon TORRENT
15. Michael Johannes HAHN
16. Hélène RUIZ FABRI

Arbitrzy wspólnie wybrani przez Strony (obywatele innych państw, którzy mogą pełnić rolę przewodniczącego):

17. Merit JANOW
 18. Ichiro ARAKI
 19. Christian HÄBERLI
 20. Claus VON WOBESER
 21. Daniel MOULIS
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/119**z dnia 24 stycznia 2019 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 2002/56/WE w odniesieniu do terminu wyznaczonego w art. 21 ust. 3, przed upływem którego państwa członkowskie są upoważnione do przedłużenia okresu ważności decyzji w sprawie równoważności sadzeniaków pochodzących z państw trzecich***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 247)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2002/56/WE przewidziano, że – ze skutkiem od określonych terminów – państwa członkowskie nie mogą określać dla własnych potrzeb równoważności sadzeniaków zebranych w państwach trzecich z sadzeniakami zebranymi w Unii i spełniającymi wymogi tej dyrektywy.
- (2) Ponieważ jednak do momentu przyjęcia dyrektywy nie zakończono działań w celu ustanowienia równoważności unijnej w odniesieniu do sadzeniaków ze wszystkich zainteresowanych państw trzecich, w dyrektywie 2002/56/WE zezwolono państwom członkowskim na przedłużenie do dnia 31 marca 2017 r. okresu ważności decyzji w sprawie równoważności, które zostały już przyjęte dla sadzeniaków pochodzących z niektórych państw trzecich nieobjętych równoważnością unijną. Przy wyborze daty kierowano się końcem okresu wprowadzania do obrotu sadzeniaków.
- (3) Ponieważ wspomnianych działań nadal nie zakończono, a nowy sezon handlowy rozpocznie się pod koniec 2018 r., niezbędne jest upoważnienie państw członkowskich do przedłużenia okresu ważności krajowych decyzji dotyczących równoważności. Upoważnienie powinno obowiązywać do dnia 31 marca 2024 r., aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na ustalenie tej równoważności unijnej. Jest to zgodne z datą przyjętą w decyzji wykonawczej Komisji 2011/778/UE ⁽²⁾.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/56/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 21 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2002/56/WE datę „31 marca 2017 r.” zastępuje się datą „31 marca 2024 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji

Vytenis ANDRIUKAITIS

Członek Komisji⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2011/778/UE z dnia 28 listopada 2011 r. upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ustanowienia czasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady (Dz.U. L 317 z 30.11.2011, s. 37).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/120**z dnia 24 stycznia 2019 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 2008/90/WE w odniesieniu do przedłużenia okresu obowiązywania odstępstwa dotyczącego warunków przywozu materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców z państw trzecich***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 254)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 12 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja jest zobowiązana na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/90/WE do podejmowania decyzji, czy materiał rozmnożeniowy i rośliny sadownicze wytwarzane w państwie trzecim oraz spełniające te same wymagania odnoszące się do obowiązków dostawcy, tożsamości, cech, zdrowia roślin, podłoża uprawowego, pakowania, przeprowadzonych inspekcji, oznaczania i plombowania odpowiadają pod każdym z wyżej wymienionych względów materiałowi rozmnożeniowemu i roślinom sadowniczym produkowanym w Unii i spełniającym wymagania wspomnianej dyrektywy. W art. 12 ust. 2 dyrektywy 2008/90/WE przewidziano odstępstwo umożliwiające państwom członkowskim, w oczekiwaniu na taką decyzję, stosowanie do przywozu materiału rozmnożeniowego i roślin sadowniczych warunków odpowiadających co najmniej warunkom, które mają zastosowanie do materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych produkowanych w Unii.
- (2) Odstępstwo to przyznano do dnia 31 grudnia 2018 r. Państwa członkowskie mogą zatem stosować warunki równoważne z dyrektywami wykonawczymi Komisji 2014/96/UE ⁽²⁾, 2014/97/UE ⁽³⁾ i 2014/98/UE ⁽⁴⁾.
- (3) Dostępne obecnie informacje dotyczące warunków stosowanych w państwach trzecich są wciąż niewystarczające, aby na tym etapie umożliwić Komisji podjęcie takiej decyzji wobec któregoś z państw trzecich.
- (4) Aby zapobiec zakłóceniom struktury handlu, państwa członkowskie powinny nadal korzystać z tego odstępstwa.
- (5) Od dnia 14 grudnia 2019 r. zastosowanie będą mieć nowe przepisy dotyczące zdrowia roślin określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 ⁽⁵⁾. Zgodnie z nowymi przepisami agrofagi, które są obecnie wymienione w dyrektywie wykonawczej 2014/98/UE, jak również wymagania zdrowotne dotyczące materiału rozmnożeniowego, będą objęte zakresem stosowania tego rozporządzenia. Należy zatem przewidzieć wystarczająco dużo czasu na dokonanie oceny przestrzegania przez państwa trzecie nowych przepisów dotyczących zdrowia roślin określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/2031 i jego przepisach wykonawczych.
- (6) Okres stosowania odstępstwa ustanowionego w art. 12 ust. 2 dyrektywy 2008/90/WE należy zatem przedłużyć do dnia 31 grudnia 2022 r.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2008/90/WE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, Sekcja ds. Materiału Rozmnożeniowego oraz Roślin Rodzajów i Gatunków Owocowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8.⁽²⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/96/UE z dnia 15 października 2014 r. sprawie wymagań dotyczących etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, który to materiał i rośliny są objęte zakresem dyrektywy Rady 2008/90/WE (Dz.U. L 298 z 16.10.2014, s. 12).⁽³⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/97/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian (Dz.U. L 298 z 16.10.2014, s. 16).⁽⁴⁾ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych (Dz.U. L 298 z 16.10.2014, s. 22).⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywę Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 12 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2008/90/WE datę „31 grudnia 2018 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2022 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/121**z dnia 24 stycznia 2019 r.****w sprawie środka przyjętego przez Niemcy na podstawie dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zakazania wprowadzania na rynek frezarki CNC (modeli UMC750SS i UMC750) produkowanej przez Haas Automation Europe N.V.***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 307)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniającą dyrektywę 95/16/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 października 2017 r. Niemcy poinformowały Komisję o środku ochronnym przyjętym w dniu 12 września 2017 r. w celu zakazania wprowadzania do obrotu modeli frezarki UMC750SS i UMC750 („frezarki CNC”), produkowanych przez Haas Automation Europe N.V., Mercuriusstraat 28, 1930 Zaventem, Belgia („producent”).
- (2) Niemcy przyjęły środek, uznając, że frezarki CNC nie spełniają zasadniczych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa określonych w sekcji 1.5.13 załącznika I do dyrektywy 2006/42/WE. Zasadnicze wymaganie w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa 1.5.13 dotyczące emisji materiałów i substancji niebezpiecznych zawiera wymóg, by maszyna była zaprojektowana i wykonana w taki sposób, aby można było uniknąć ryzyka wdychania, spożycia, zetknięcia ze skórą, oczami lub błoną śluzową oraz przeniknięcia przez skórę materiałów i substancji niebezpiecznych przez nią wytwarzanych. W tym względzie Niemcy wskazały, że frezarki CNC emitują opary smarów chłodzących bez systemu ekstrakcji.
- (3) Po otrzymaniu od Niemiec zgłoszenia środka ochronnego Komisja przystąpiła do konsultacji z zainteresowanymi stronami w celu zapoznania się z ich opiniami. W dniu 24 kwietnia 2018 r. Komisja wysłała do producenta pismo. W odpowiedzi z dnia 27 kwietnia 2018 r. producent poinformował Komisję, że produkty dobrowolnie nie są już wprowadzane na rynek niemiecki i że producent oficjalnie zamknął sprawę z władzami Niemiec.
- (4) Analiza uzasadnienia przedstawionego przez Niemcy w odniesieniu do środka ochronnego, dostępnej dokumentacji oraz uwag przedstawionych przez producenta wskazuje, że frezarki CNC nie spełniają zasadniczego wymagania w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa określonego w sekcji 1.5.13 załącznika I do dyrektywy 2006/42/WE. Wspomniane niedociągnięcie stwarza zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa osób.
- (5) Środek ochronny przyjęty przez Niemcy należy zatem uznać za uzasadniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek przyjęty przez Niemcy zakazujący wprowadzania do obrotu modeli frezarki CNC UMC750SS i UMC750, produkowanych przez Haas Automation Europe N.V., Mercuriusstraat 28, 1930 Zaventem, Belgia, jest uzasadniony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIENKOWSKA
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/122**z dnia 25 stycznia 2019 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 722)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, gdzie wystąpiły potwierdzone przypadki tej choroby u świń domowych lub dziczyźnych („zainteresowane państwa członkowskie”). W częściach I–IV załącznika do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono niektóre obszary zainteresowanych państw członkowskich w podziale według poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE był wielokrotnie zmieniany w celu uwzględnienia zmian sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które to zmiany należało odzwierciedlić w tym załączniku. Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE został ostatnio zmieniony decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/100 ⁽⁵⁾ w następstwie niedawnych przypadków afrykańskiego pomoru świń w Belgii, Bułgarii, na Węgrzech i w Polsce.
- (2) Ryzyko rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń wśród dzikich zwierząt jest związane z naturalnym powolnym rozprzestrzenianiem się tej choroby w populacjach dziczyźnych świń, jak też z działalnością człowieka, o czym świadczy niedawny rozwój epidemiologiczny tej choroby w Unii i co zostało udokumentowane przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) w opinii naukowej panelu ds. zdrowia i warunków hodowli zwierząt, opublikowanej w dniu 14 lipca 2015 r.; w sprawozdaniu naukowym EFSA „Epidemiological analyses on African swine fever in the Baltic countries and Poland” (Analizy epidemiologiczne dotyczące afrykańskiego pomoru świń w krajach bałtyckich i Polsce), opublikowanym w dniu 23 marca 2017 r.; w sprawozdaniu naukowym EFSA „Epidemiological analyses on African swine fever in the Baltic countries and Poland” (Analizy epidemiologiczne dotyczące afrykańskiego pomoru świń w krajach bałtyckich i Polsce), opublikowanym w dniu 8 listopada 2017 r. oraz w sprawozdaniu naukowym EFSA „Epidemiological analyses of African swine fever in the European Union” (Analizy epidemiologiczne dotyczące afrykańskiego pomoru świń w Unii Europejskiej), opublikowanym w dniu 29 listopada 2018 r. ⁽⁶⁾
- (3) Od czasu przyjęcia decyzji wykonawczej (UE) 2019/100 w Rumunii odnotowano nowe przypadki afrykańskiego pomoru świń u dziczyźnych świń, co należy również odzwierciedlić w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/100 z dnia 22 stycznia 2019 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 20 z 23.1.2019, s. 8).⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(7):4163; Dziennik EFSA 2017; 15(3):4732; Dziennik EFSA 2017; 15(11):5068; Dziennik EFSA 2018; 16(11):5494.

- (4) W styczniu 2019 r. odnotowano przypadek afrykańskiego pomoru świń u zdziczałej świni w okręgu Botoșani w Rumunii poza obszarami wymienionymi w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Ten przypadek afrykańskiego pomoru świń u zdziczałej świni oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Rumunii, na którym występuje afrykański pomór świń, powinien być wymieniony w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (5) Ponadto w styczniu 2019 r. odnotowano kilka przypadków afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń w okręgu Bistrița-Năsăud w Rumunii na obszarze wymienionym w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Te przypadki afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Rumunii, na którym występuje afrykański pomór świń, powinien być wymieniony w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, a nie w jego części I.
- (6) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii oraz aby proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się tej choroby, w Rumunii należy wyznaczyć nowe obszary podwyższonego ryzyka o odpowiedniej wielkości oraz uwzględnić je w części I i II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Belgia

The following areas in Belgium:

in Luxembourg province:

— the area is delimited clockwise by:

- the border with France,
- Rue Mersinhat,
- N818,
- N83: Le Buisson des Cailles,
- Rue des Sources,
- Rue Antoine,
- Rue de la Cure,
- Rue du Breux,
- Rue Blondiau,
- Nouvelle Chiyue,
- Rue de Martué,
- Rue du Chêne,
- Rue des Aubépines,
- N85: Rue des Iles,
- N894: Rue de Chiny, Rue de la Fontenelle, Rue du Millénaire, Rue de la Goulette, Pont saint Nicolas, Rue des Combattants, Rue du Pré au bois,
- N801: Rue Notre-Dame,
- N894: Rue des Combattants, Rue des Tilleuls, Naleumont, Rue de Rindchay, Rue de la Distillerie,
- N40: Rue de Luxembourg, Rue Ranci, Rue de la Chapelle,
- Rue du Tombois,
- Rue Du Pierroy,
- Rue Saint-Orban,
- Rue Saint-Aubain,
- Rue des Cottages,
- Rue de Relune,
- Rue de Rulune,
- Route de l'Ermitage,
- N87: Route de Habay,
- Chemin des Ecoliers,
- Le Routy,
- Rue Burgknapp,
- Rue de la Halte,
- Rue du Centre,
- Rue de l'Eglise,

- Rue du Marquisat,
- Rue de la Carrière,
- Rue de la Lorraine,
- Rue du Beynert,
- Millewée,
- Rue du Tram,
- Millewée,
- N4: Route de Bastogne, Avenue de Longwy, Route de Luxembourg,
- the border with the Grand Duchy of Luxembourg,
- the border with France,
- La N87 jusque son intersection avec la N871 au niveau de Rouvroy,
- La N871 jusque son intersection avec la N88,
- La N88 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
- La N883 jusque son intersection avec la N81 au niveau d'Aubange,
- La N81 jusque son intersection avec la E25-E411,
- La E25-E411 jusque son intersection avec la N897,
- La N897 jusque son intersection avec la N879,
- La N879 jusque son intersection avec la N891,
- La N891 jusque son intersection avec la N83,
- La N83 jusque son intersection avec la N85,
- La N85 jusque son intersection avec la frontière avec la France,
- the border with France.

2. **Bulgaria**

The following areas in Bulgaria:

in Silistra region:

- whole municipality of Glavinitza,
- whole municipality of Tutrakan,
- whole municipality of Dulovo,
- within municipality of Sitovo:
 - Bosna,
 - Garvan,
 - Irnik,
 - Iskra,
 - Nova Popina,
 - Polyana,
 - Popina,
 - Sitovo,
 - Yastrebna,

in Dobrich region:

- whole municipality of Baltchik,
- whole municipality of General Toshevo,
- whole municipality of Dobrich,

- whole municipality of Dobrich-selska (Dobrichka),
 - within municipality of Krushari:
 - Severnyak,
 - Abrit,
 - Dobrin,
 - Alexandria,
 - Polkovnik Dyakovo,
 - Poruchik Kardzhievo,
 - Zagortzi,
 - Zementsi,
 - Koriten,
 - Krushari,
 - Bistretz,
 - Efreytor Bakalovo,
 - Telerig,
 - Lozenetz,
 - Krushari,
 - Severnyak,
 - Severtsi,
 - within municipality of Kavarna:
 - Krupen,
 - Belgun,
 - Bilo,
 - Septemvriytsi,
 - Travnik,
 - whole municipality of Tervel, except Brestnitsa and Kolartzi,
- in Ruse region:
- within municipality of Slivo pole:
 - Babovo,
 - Brashlen,
 - Golyamo vranovo,
 - Malko vranovo,
 - Ryahovo,
 - Slivo pole,
 - Borisovo,
 - within municipality of Ruse:
 - Sandrovo,
 - Prosenia,
 - Nikolovo,
 - Marten,
 - Dolno Ablanovo,
 - Ruse,
 - Chervena voda,
 - Basarbovo,

- within municipality of Ivanovo:
 - Krasen,
 - Bozhichen,
 - Pirgovo,
 - Mechka,
 - Trastenik,
- within municipality of Borovo:
 - Batin,
 - Gorno Ablanovo,
 - Ekzarh Yosif,
 - Obretenik,
 - Batin,
- within municipality of Tsenovo:
 - Krivina,
 - Belyanovo,
 - Novgrad,
 - Dzhulyunitza,
 - Beltzov,
 - Tsenovo,
 - Piperkovo,
 - Karamanovo,
- in Veliko Tarnovo region:
 - within municipality of Svishtov:
 - Sovata,
 - Vardim,
 - Svishtov,
 - Tzarevets,
 - Bulgarsko Slivovo,
 - Oresh,
- in Pleven region:
 - within municipality of Belene:
 - Dekov,
 - Belene,
 - Kulina voda,
 - Byala voda,
 - within municipality of Nikopol:
 - Lozitza,
 - Dragash voyvoda,
 - Lyubenovo,
 - Nikopol,
 - Debovo,
 - Evlogievo,
 - Muselievo,
 - Zhernov,
 - Cherkovitzza,
 - within municipality of Gulyantzi:
 - Somovit,

- Dolni vit,
- Milkovitsa,
- Shiyakovo,
- Lenkovo,
- Kreta,
- Gulyantzi,
- Brest,
- Dabovan,
- Zagrazhdan,
- Gigen,
- Iskar,
- within municipality of Dolna Mitropoliya:
 - Komarevo,
 - Baykal,
 - Slavovitsa,
 - Bregare,
 - Orehovitsa,
 - Krushovene,
 - Stavertzi,
 - Gostilya,

in Vratza region:

- within municipality of Oryahovo:
 - Dolni vadin,
 - Gorni vadin,
 - Ostrov,
 - Galovo,
 - Leskovets,
 - Selanovtsi,
 - Oryahovo,
- within municipality of Miziya:
 - Saraevo,
 - Miziya,
 - Voyvodovo,
 - Sofronievo,
- within municipality of Kozloduy:
 - Harlets,
 - Glozhene,
 - Butan,
 - Kozloduy,

in Montana region:

- within municipality of Valtchedram:
 - Dolni Tzibar,
 - Gorni Tzibar,
 - Ignatovo,
 - Zlatiya,

- Razgrad,
- Botevo,
- Valtchedram,
- Mokresh,
- within municipality Lom:
 - Kovatchitza,
 - Stanevo,
 - Lom,
 - Zemphyr,
 - Dolno Linevo,
 - Traykovo,
 - Staliyska mahala,
 - Orsoya,
 - Slivata,
 - Dobri dol,
- within municipality of Brusartsi:
 - Vasilyovtzi,
 - Dondukovo,
- in Vidin region:
 - within municipality of Ruzhintsi:
 - Dinkovo,
 - Topolovets,
 - Drenovets,
 - within municipality of Dimovo:
 - Artchar,
 - Septemvriytzi,
 - Yarlovitza,
 - Vodnyantzi,
 - Shipot,
 - Izvor,
 - Mali Drenovetz,
 - Lagoshevtzi,
 - Darzhanitza,
 - within municipality of Vidin:
 - Vartop,
 - Botevo,
 - Gaytantsi,
 - Tzar Simeonovo,
 - Ivanovtzi,
 - Zheglitza,
 - Sinagovtzi,
 - Dunavtzi,
 - Bukovets,
 - Bela Rada,
 - Slana bara,

- Novoseltsi,
- Ruptzi,
- Akatsievo,
- Vidin,
- Inovo,
- Kapitanovtsi,
- Pokrayna,
- Antimovo,
- Kutovo,
- Slanotran,
- Koshava,
- Gomotartsi.

3. Republika Czeska

The following areas in the Czech Republic:

- okres Uherské Hradiště,
- okres Kroměříž,
- okres Vsetín,
- katastrální území obcí v okrese Zlín:
 - Bělov,
 - Biskupice u Luhačovic,
 - Bohuslavice nad Vláří,
 - Brumov,
 - Bylnice,
 - Divnice,
 - Dobrkovice,
 - Dolní Lhota u Luhačovic,
 - Drnovice u Valašských Klobouk,
 - Halenkovice,
 - Haluzice,
 - Hrádek na Vlárské dráze,
 - Hřivínův Újezd,
 - Jestřabí nad Vláří,
 - Kaňovice u Luhačovic,
 - Kelníky,
 - Kladná-Žilín,
 - Kochavec,
 - Komárov u Napajedel,
 - Křekov,
 - Lipina,
 - Lipová u Slavičína,
 - Ludkovice,
 - Luhačovice,
 - Machová,
 - Mirošov u Valašských Klobouk,
 - Mysločovice,

- Napajedla,
- Návojná,
- Nedašov,
- Nedašova Lhota,
- Nevšová,
- Otrokovice,
- Petrůvka u Slavičina,
- Pohořelice u Napajedel,
- Polichno,
- Popov nad Vláří,
- Poteč,
- Pozlovice,
- Rokytnice u Slavičina,
- Rudimov,
- Řetechov,
- Sazovice,
- Sidonie,
- Slavičín,
- Smolina,
- Spytihněv,
- Svatý Štěpán,
- Šanov,
- Šarovy,
- Štítná nad Vláří,
- Tichov,
- Tlumačov na Moravě,
- Valašské Klobouky,
- Velký Ořechov,
- Vlachova Lhota,
- Vlachovice,
- Vrbětice,
- Žlutava.

4. Estonia

The following areas in Estonia:

- Hiiu maakond.

5. Węgry

The following areas in Hungary:

- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 651100, 651300, 651400, 651500, 651610, 651700, 651801, 651802, 651803, 651900, 652000, 652200, 652300, 652400, 652500, 652601, 652602, 652603, 652700, 652800, 652900, 653000, 653100, 653200, 653300, 653401, 653403, 653500, 653600, 653700, 653800, 653900, 654000, 654201, 654202, 654301, 654302, 654400, 654501, 654502, 654600, 654700, 654800, 654900, 655000, 655100, 655200, 655300, 655500, 655600, 655700, 655800, 655901, 655902, 656000, 656100, 656200, 656300, 656400, 656600, 657300, 657400, 657500, 657600, 657700, 657800, 657900, 658000, 658100, 658201, 658202, 658403, 659220, 659300, 659400, 659500, és 659602 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Hajdú-Bihar megye 900750, 900850, 900860, 900930, 900950, 901050, 901150, 901250, 901260, 901270, 901350, 901450, 901551, 901560, 901570, 901580, 901590, 901650, 901660, 901750, 901950, 902050, 902150, 902250, 902350, 902450, 902850, 902860, 902950, 902960, 903050, 903150, 903250, 903350, 903360, 903370, 903450, 903550, 904450, 904460, 904550, 904650, 904750, 904760, 905450 és 905550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Heves megye 702350, 702450, 702550, 702750, 702850, 703350, 703360, 703450, 703550, 703610, 703750, 703850, 703950, 704050, 704150, 704250, 704350, 704450, 704550, 704650, 704750, 704850, 704950, 705050, 705250, 705350, és 705610 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750250, 750260, 750350, 750450, 750460, 750550, 750650, 750750, 750850, 750950, 751150, 752150 és 755550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550710, 550810, 551450, 551460, 551550, 551650, 551710, 552010, 552150, 552250, 552350, 552360, 552450, 552460, 552520, 552550, 552610, 552620, 552710, 552850, 552860, 552950, 552960, 552970, 553050, 553110, 553250, 553260, 553350, 553650, 553750, 553850, 553910 és 554050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571250, 571350, 571550, 571610, 571750, 571760, 572250, 572350, 572550, 572850, 572950, 573360, 573450, 580050 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850650, 850850, 851851, 851852, 851950, 852350, 852450, 852550, 852750, 853560, 853650, 853751, 853850, 853950, 853960, 854050, 854150, 854250, 854350, 855250, 855350, 855450, 855460, 855550, 855650, 855660, 855750, 855850, 855950, 855960, 856012, 856050, 856150, 856260, 857050, 857150, 857350 és 857450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

6. Lotwa

The following areas in Latvia:

- Aizputes novads Aizputes, Cīravas, Lažas, Kazdangas pagasts un Aizputes pilsēta,
- Alsungas novads,
- Durbes novads Dunalkas un Tadaikšu pagasts,
- Kuldīgas novads Gudenieku pagasts,
- Pāvilostas novads Sakas pagasts un Pāvilostas pilsēta,
- Stopiņu novads daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Ventspils novads Jūrkalnes pagasts,
- Grobiņas novads Bārtas un Gaviezes pagasts,
- Rucavas novads Dunikas pagasts.

7. Litwa

The following areas in Lithuania:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Smalininkų ir Viešvilės seniūnijos,
- Kelmės rajono savivaldybė: Kelmės, Kelmės apylinkių, Kražių, Kukečių, Liolių, Pakražančio seniūnijos, Tytuvėnų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. 157 ir į vakarus nuo kelio Nr. 2105, ir Vaiguvos seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė: Sedos, Šerkšnėnų ir Židikų seniūnijos,
- Pagėgių savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė,
- Raseinių rajono savivaldybė: Girkalnio ir Kalnųjų seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A1, Nemakščių, Paliepių, Raseinių, Raseinių miesto ir Viduklės seniūnijos,
- Rietavo savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybė: Barstyčių ir Ylakių seniūnijos,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Juknaičių, Kintų, Šilutės ir Usėnų seniūnijos,
- Tauragės rajono savivaldybė: Lauksargių, Skaudvilės, Tauragės, Mažonų, Tauragės miesto ir Žygaičių seniūnijos.

8. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gmina Ruciane – Nida i część gminy Pisz położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 oraz miasto Pisz w powiecie piskim,
- gmina Miłki, część gminy Ryn położona na południe od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn, część gminy wiejskiej Giżycko położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Giżycko, na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowej granicy gminy do granicy miasta Giżycko i na południe od granicy miasta Giżycko w powiecie giżyckim,
- gminy Mikołajki, Piecki, część gminy Sorkwity położona na południe od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo w powiecie mrągowskim,
- gminy Dźwierzuty i Świątajno w powiecie szczycieńskim.
- część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński oraz na południowy wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 i część gminy Kiwity położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 513 w powiecie lidzbarskim,
- gminy Elbląg, Gronowo Elbląskie, Markusy, Rychliki i część gminy Tolkmicko niewymieniona w części II załącznika w powiecie elbląskim oraz strefa wód przybrzeżnych Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej,
- powiat miejski Elbląg,
- gminy Barczewo, Biskupiec, Dobre Miasto, Jeziorany i Świątki w powiecie olsztyńskim,
- gminy Miłakowo, Małdyty i część gminy Morąg położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 519 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 527 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 527 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 519 do południowo - wschodniej granicy gminy w powiecie ostródzkim;

w województwie podlaskim:

- gminy Rudka, Wyszki, część gminy Brańsk położona na północ od linii od linii wyznaczonej przez drogę nr 66 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Brańsk i miasto Brańsk w powiecie bielskim,
- gmina Perlejewo w powiecie siemiatyckim,
- gminy Kolno z miastem Kolno, Mały Płock i Turośl w powiecie kolneńskim,
- gmina Poświętne w powiecie białostockim,
- gminy Kołaki Kościelne, Rutki, Szumowo, część gminy Zambrów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 i miasto Zambrów w powiecie zambrowskim,
- gminy Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród i Zbójna w powiecie łomżyńskim;

w województwie mazowieckim:

- gminy Cerańów, Kosów Lacki, Sabnie, Sterdyń, część gminy Bielany położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 i część gminy wiejskiej Sokołów Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 w powiecie sokołowskim,
- gminy Grębków, Korytnica, Liw, Łochów, Miedzna, Sadowne, Stoczek, Wierzbno i miasto Węgrów w powiecie węgrowskim,
- gminy Rzekuń, Troszyn, Lelis, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim,
- powiat miejski Ostrołęka,
- powiat ostrowski,
- gminy Karniewo, Maków Mazowiecki, Rzewnie i Szelków w powiecie makowskim,
- gmina Krasne w powiecie przasnyskim,

- gminy Mała Wieś i Wyszogród w powiecie plockim,
 - gminy Ciechanów z miastem Ciechanów, Gliniojeck, Gołymin – Ośrodek, Ojrzeń, Opinogóra Górna i Sońsk w powiecie ciechanowskim,
 - gminy Baboszewo, Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Płońsk z miastem Płońsk, Sochocin i Załuski w powiecie płońskim,
 - gminy Gzy, Obryte, Zatory, Pułtusk i część gminy Winnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułtuskim,
 - gminy Brańszczyk, Długosiodło, Rząśnik, Wyszków, Zabrodzie i część gminy Somianka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
 - gminy Jadów, Klembów, Poświętne, Strachówka i Tłuszcz w powiecie wołomińskim,
 - gminy Dobrze, Jakubów, Kałuszyn, Stanisławów, część gminy Ceglów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości Wiciejów, Mienia, Ceglów i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Ceglów, Skwarne i Podskwarne biegnącą do wschodniej granicy gminy i część gminy Mińsk Mazowiecki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mińsk Mazowiecki i na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy miasta Mińsk Mazowiecki łączącą miejscowości Targówka, Budy Barczackie do wschodniej granicy gminy w powiecie mińskim,
 - gmina Żelechów w powiecie garwolińskim,
 - gminy Garbatka Letnisko, Gniewoszów i Sieciechów w powiecie kozienickim,
 - gminy Baranów i Jaktorów w powiecie grodziskim,
 - powiat żyrardowski,
 - gminy Belsk Duży, Błędów, Goszczyn i Mogielnica w powiecie grójeckim,
 - gminy Białobrzegi, Promna, Stara Błotnica, Wyśmierzyce i część gminy Stromiec położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
 - gminy Jedlińsk, Jastrzębia i Pionki z miastem Pionki w powiecie radomskim,
 - gminy Iłów, Nowa Sucha, Rybno, Teresin, część gminy wiejskiej Sochaczew położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Sochaczew oraz na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 50 biegnącą od północnej granicy gminy do granicy miasta Sochaczew i część miasta Sochaczew położona na południowy zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 50 i 92 w powiecie sochaczewskim,
 - gmina Policzna w powiecie zwoleniskim,
 - gmina Solec nad Wisłą w powiecie lipskim;
- w województwie lubelskim:
- gminy Bełżyce, Borzechów, Niedrzwica Duża, Jabłonna, Krzczonów, Jastków, Konopnica, Wólka, Głusk, Strzyżewice i Wojciechów w powiecie lubelskim,
 - gminy Miączyn, Nielisz, Sitno, Stary Zamość, Komarów-Osada i część gminy wiejskiej Zamość położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie zamojskim,
 - powiat miejski Zamość,
 - gminy Jeziorzany i Kock w powiecie lubartowskim,
 - gminy Adamów i Serokomla w powiecie łukowskim,
 - gminy Kłoczew, Nowodwór, Ryki, Ułęż i miasto Dęblin w powiecie ryckim,
 - gminy Janowiec, i część gminy wiejskiej Puławy położona na zachód od rzeki Wisły w powiecie puławskim,
 - gminy Chodel, Karczmiska, Łaziska, Opole Lubelskie, Poniatowa i Wilków w powiecie opolskim,
 - gminy Mełgiew, Rybczewice, miasto Świdnik i część gminy Piaski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od wschodniej granicy gminy Piaski do skrzyżowania z drogą nr S12 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania dróg nr 17 i nr S12 przez miejscowość Majdan Brzezicki do północnej granicy gminy w powiecie świdnickim;
 - gminy Gorzków, Rudnik i Żółkiewka w powiecie krasnostawskim,
 - gminy Bełzec, Jarczów, Lubycza Królewska, Rachanie, Susiec, Ułhówek i część gminy Łaszczów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 852 w powiecie tomaszowskim,

- gminy Łukowa i Obsza w powiecie biłgorajskim,
- powiat miejski Lublin,
- gminy Kraśnik z miastem Kraśnik, Szastarka, Trzydnik Duży, Urzędów, Wilkołaz i Zakrzówek w powiecie kraśnickim,
- gminy Modliborzyce i Potok Wielki w powiecie janowskim;

w województwie podkarpackim:

- gminy Horyniec-Zdrój, Narol, Stary Dzików, Wielkie Oczy i część gminy Oleszyce położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy przez miejscowość Borchów do skrzyżowania z drogą nr 865 w miejscowości Oleszyce, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez miejscowość Lubomierz - na południe od linii wyznaczonej przez tę drogę do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Uszkowce i Nowy Dzików – na zachód od tej drogi w powiecie lubaczowskim,
- gminy Laszki i Wiązownica w powiecie jarosławskim,
- gminy Pysznica, Zaleszany i miasto Stalowa Wola w powiecie stalowowolskim,
- gmina Gorzyce w powiecie tarnobrzeskim;

w województwie świętokrzyskim:

- gminy Tarłów i Ożarów w powiecie opatowskim,
- gminy Dwikozy, Zawichost i miasto Sandomierz w powiecie sandomierskim.

9. Rumunia

The following areas in Romania:

- Județul Alba cu următoarea delimitare:
 - La nord de drumul național nr. 7,
- Județul Arad cu următoarea delimitare:
 - La nord de linia descrisă de următoarele localități:
 - Macea,
 - Șiria,
 - Bârzava,
 - Toc, care se află la joncțiunea cu drumul național nr. 7,
 - La nord de drumul național nr. 7,
- Restul județului Argeș care nu a fost inclus în partea III,
- Județul Brașov,
- Județul Cluj,
- Județul Covasna,
- Județul Harghita,
- Județul Hunedoara cu următoarea delimitare:
 - La nord de linia descrisă de următoarele localități:
 - Brănișca,
 - Municipiul Deva,
 - Turdaș,
 - Localitățile Zam și Aurel Vlaicu, care se află la joncțiunea cu drumul național nr. 7,
 - La nord de drumul național nr. 7,
- Județul Iași,
- Județul Neamț,
- Județul Vâlcea,
- Restul județului Mehedinți care nu a fost inclus în Partea III cu următoarele comune:
 - Comuna Garla Mare,
 - Hinova,

-
- Burila Mare,
 - Gruia,
 - Pristol,
 - Dubova,
 - Municipiul Drobeta Turnu Severin,
 - Eselnița,
 - Salcia,
 - Devesel,
 - Svinița,
 - Gogoșu,
 - Simian,
 - Orșova,
 - Obârșia Closani,
 - Baia de Aramă,
 - Bala,
 - Florești,
 - Broșteni,
 - Corcova,
 - Isverna,
 - Balta,
 - Podeni,
 - Cireșu,
 - Ilovița,
 - Ponoarele,
 - Ilovăț,
 - Patulele,
 - Jiana,
 - Iyvoru Bârzii,
 - Malovat,
 - Bălvănești,
 - Breznița Ocol,
 - Godeanu,
 - Padina Mare,
 - Corlățel,
 - Vânju Mare,
 - Vânjuleț,
 - Obârșia de Câmp,
 - Vânători,
 - Vladaia,
 - Punghina,
 - Cujmir,
 - Oprișor,
 - Dârvari,
 - Căzănești,

- Husnicioara,
- Poroina Mare,
- Prunișor,
- Tămna,
- Livezile,
- Rogova,
- Voloiac,
- Sisești,
- Sovarna,
- Bălăcița,
- Județul Gorj,
- Județul Suceava,
- Județul Mureș.

CZĘŚĆ II

1. **Belgia**

The following areas in Belgium:

in Luxembourg province:

- the area is delimited clockwise by:
 - The border with France,
 - La N85 jusque son intersection avec la N83 au niveau de Florenville,
 - La N83 jusque son intersection avec la N891,
 - La N891 jusque son intersection avec la N879 au niveau de Marbehan,
 - La N879 jusque son intersection avec la N897 au niveau de Marbehan,
 - La N897 jusque son intersection avec la E25 - E411,
 - La E25 - E411 jusque son intersection avec la N81 au niveau de Weyler,
 - La N81 jusque son intersection avec la N883 au niveau d'Aubange,
 - La N883 jusque son intersection avec la N88 au niveau d'Aubange,
 - La N88 jusque son intersection avec la N871,
 - La N871 jusque son intersection avec la N87 au niveau de Rouvroy,
 - La N87 jusque son intersection avec la frontière avec la France,
 - The border with France.

2. **Bulgaria**

The following areas in Bulgaria:

in Silistra region:

- within municipality of Kaynardzha:
 - Voynovo,
 - Kaynardzha,
 - Kranovo,
 - Zarnik,
 - Dobrudzhanka,
 - Golesh,
 - Svetoslav,
 - Polkovnik Cholakovo,
 - Kamentzi,

- Gospodinovo,
 - Davidovo,
 - Sredishte,
 - Strelkovo,
 - Poprusanovo,
 - Posev,
 - within municipality of Alfatar:
 - Alfatar,
 - Alekovo,
 - Bistra,
 - Kutlovitza,
 - Tzar Asen,
 - Chukovetz,
 - Vasil Levski,
 - within municipality of Silistra:
 - Glavan,
 - Silistra,
 - Aydemir,
 - Babuk,
 - Popkralevo,
 - Bogorovo,
 - Bradvari,
 - Sratzimir,
 - Bulgarka,
 - Tsenovich,
 - Sarpovo,
 - Srebarna,
 - Smiletz,
 - Profesor Ishirkovo,
 - Polkovnik Lambrinovo,
 - Kalipetrovo,
 - Kazimir,
 - Yordanovo,
 - within municipality of Sitovo:
 - Dobrotitza,
 - Lyuben,
 - Slatina,
- in Dobrich region:
- within municipality of Krushari:
 - Kapitan Dimitrovo,
 - Ognyanovo,
 - Zimnitza,
 - Gaber,

- within municipality of Tervel:
 - Brestnitza,
 - Kolartzi,
- within municipality Shabla:
 - Shabla,
 - Tyulenovo,
 - Bozhanovo,
 - Gorun,
 - Gorichane,
 - Prolez,
 - Ezeretz,
 - Zahari Stoyanovo,
 - Vaklino,
 - Granichar,
 - Durankulak,
 - Krapetz,
 - Smin,
 - Staevtsi,
 - Tvarditsa,
 - Chernomortzi,
- within municipality of Kavarna:
 - Balgarevo,
 - Bozhurets,
 - Vranino,
 - Vidno,
 - Irechek,
 - Kavarna,
 - Kamen briag,
 - Mogilishte,
 - Neykovo,
 - Poruchik Chunchevo,
 - Rakovski,
 - Sveti Nikola,
 - Seltse,
 - Topola,
 - Travnik,
 - Hadzhi Dimitar,
 - Chelopechene.

3. Republika Czeska

The following areas in the Czech Republic:

- katastrální území obcí v okrese Zlín:
 - Bohuslavice u Zlína,
 - Bratřejov u Vizovic,
 - Březnice u Zlína,

- Březová u Zlína,
- Březůvky,
- Dešná u Zlína,
- Dolní Ves,
- Doubravy,
- Držková,
- Fryšták,
- Horní Lhota u Luhačovic,
- Horní Ves u Fryštáku,
- Hostišová,
- Hrobice na Moravě,
- Hvozdná,
- Chrástěšov,
- Jaroslavice u Zlína,
- Jasenná na Moravě,
- Karlovice u Zlína,
- Kašava,
- Klečůvka,
- Kostelec u Zlína,
- Kudlov,
- Kvítkovice u Otrokovic,
- Lhota u Zlína,
- Lhotka u Zlína,
- Lhotsko,
- Lípa nad Dřevnicí,
- Loučka I,
- Loučka II,
- Louky nad Dřevnicí,
- Lukov u Zlína,
- Lukoveček,
- Lutonina,
- Lužkovice,
- Malenovice u Zlína,
- Mladcová,
- Neubuz,
- Oldřichovice u Napajedel,
- Ostrata,
- Podhradí u Luhačovic,
- Podkopná Lhota,
- Provodov na Moravě,
- Prštné,
- Příluky u Zlína,
- Racková,
- Raková,

- Salaš u Zlína,
- Sehradice,
- Slopné,
- Slušovice,
- Štípa,
- Tečovice,
- Trnava u Zlína,
- Ublo,
- Újezd u Valašských Klobouk,
- Velíková,
- Veselá u Zlína,
- Vítová,
- Vizovice,
- Vlčková,
- Všemina,
- Vysoké Pole,
- Zádveřice,
- Zlín,
- Želechovice nad Dřevnicí.

4. Estonia

The following areas in Estonia:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

5. Węgry

The following areas in Hungary:

- Heves megye 700150, 700250, 700260, 700350, 700450, 700460, 700550, 700650, 700750, 700850, 700860, 700950, 701050, 701111, 701150, 701250, 701350, 701550, 701560, 701650, 701750, 701850, 701950, 702050, 702150, 702250, 702260, 702950, 703050, 703150, 703250, 703370, 705150, 705450 és 705510 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 850950, 851050, 851150, 851250, 851350, 851450, 851550, 851560, 851650, 851660, 851751, 851752, 852850, 852860, 852950, 852960, 853050, 853150, 853160, 853250, 853260, 853350, 853360, 853450, 853550, 854450, 854550, 854560, 854650, 854660, 854750, 854850, 854860, 854870, 854950, 855050, 855150, 856250, 856350, 856360, 856450, 856550, 856650, 856750, 856760, 856850, 856950, 857650, valamint 850150, 850250, 850260, 850350, 850450, 850550, 852050, 852150, 852250 és 857550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye 550110, 550120, 550130, 550210, 550310, 550320, 550450, 550460, 550510, 550610, 550950, 551010, 551150, 551160, 551250, 551350, 551360, 551810 és 551821 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye 650100, 650200, 650300, 650400, 650500, 650600, 650700, 650800, 650900, 651000, 651200, 652100, 655400, 656701, 656702, 656800, 656900, 657010, 657100, 658310, 658401, 658402, 658404, 658500, 658600, 658700, 658801, 658802, 658901, 658902, 659000, 659100, 659210, 659601, 659701, 659800, 659901, 660000, 660100, 660200, 660400, 660501, 660502, 660600 és 660800 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Hajdú-Bihar megye 900150, 900250, 900350, 900450, 900550, 900650, 900660, 900670 és 901850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

6. Łotwa

The following areas in Latvia:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads Kalvenes pagasts,
- Aglonas novads,

- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltnavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novada Bīdienes pagasts, Remtes pagasta daļa uz austrumiem no autoceļa 1154 un P109,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads,
- Cesvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,
- Durbes novada Durbes un Vecpils pagasts,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,

- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Padures, Rendas, Kabiles, Rumbas, Kurmāles, Pelču, Snēpeles, Turlavas, Laidu un Vārmes pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,
- Pārgaujas novads,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novada Novadnieku, Kursīšu, Zvārdes, Pampāļu, Šķēdes, Nīgrandes, Zaņas, Ezeres, Rubas, Jaunaucē un Vadakstes pagasts,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,

- Skrīveru novads,
- Skrundas novads,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novads,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,
- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

7. Litwa

The following areas in Lithuania:

- Alytaus rajono savivaldybė: Alovės, Butrimonių, Daugų, Krokialaukio, Miroslavo, Nemunaičio, Pivašiūnų Simno ir Raitininkų seniūnijos,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė: Kepalių, Kriukų, Saugėlaukio ir Satkūnų seniūnijos,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Jurbarko miesto ir Jurbarkų seniūnijos,
- Kaišiadorių miesto savivaldybė,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė,
- Kazlų Rūdos savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė: Tytuvėnų seniūnijos dalis į rytus ir pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105 ir Tytuvėnų apylinkių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. 157 ir į rytus nuo kelio Nr. 2105, Užvenčio ir Šaukėnų seniūnijos,
- Kėdainių rajono savivaldybė,
- Kupiškio rajono savivaldybė,

- Lazdijų rajono savivaldybė: Būdveičių, Kapčiamiesčio, Krosnos, Kūčiūnų ir Noragėlių seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė: Igliaukos, Gudelių, Liudvinavo, Sasnavos, Šunskų seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybė: Šerkšnėnų, Židikų ir Sedos seniūnijos,
- Molėtų rajono savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė: Aukštelkų seniūnija, Baisogalos seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 144, Radviliškio, Radviliškio miesto seniūnija, Šeduvos miesto seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A9 ir į vakarus nuo kelio Nr. 3417, Tyrulių, Pakalniškių, Sidabravo, Skėmių, Šeduvos miesto seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr. A9 ir į rytus nuo kelio Nr. 3417, ir Šiaulėnų seniūnijos,
- Prienų miesto savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė: Ašmintos, Balbieriškio, Išlaužo, Naujosios Ūtos, Pakuonio, Šilavoto ir Veiverių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos, Betygalos, Pagojukų, Šiluvos, Kalnų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė: Rusnės seniūnija,
- Širvintų rajono savivaldybės, Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė: Batakių ir Gaurės seniūnijos,
- Telšių rajono savivaldybė: Degaičių, Gadūnavo, Luokės, Nevarėnų, Ryškėnų, Telšių miesto, Upynos, Varnių, Viešvėnų ir Žarėnų seniūnijos,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

8. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- Gminy Kalinowo, Prostki, Stare Juchy i gmina wiejska Ełk w powiecie ełckim,
- gminy Godkowo, Milejewo, Młynary, Pasłęk i część obszaru lądowego gminy Tolkmicko położona na południe od linii brzegowej Zalewu Wiślanego i Zatoki Elbląskiej do granicy z gminą wiejską Elbląg w powiecie elbląskim,
- gminy Kruklanki, Wydminy, część gminy Ryn położona na północ od linii kolejowej łączącej miejscowości Giżycko i Kętrzyn i część gminy wiejskiej Giżycko położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Giżycko, na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowej granicy gminy do granicy miasta Giżycko i na północ od granicy miasta Giżycka i miasto Giżycko w powiecie giżyckim,
- gmina Gołdap, Dubeninki i część gminy Banie Mazurskie położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 w powiecie gołdapskim,

- gmina Pozezdrze i część gminy Węgorzewo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przysań i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przysań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radzieje, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
- powiat olecki,
- gminy Orzysz, Biała Piska i część gminy Pisz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 58 w powiecie piskim,
- gminy Górowo Iławeckie z miastem Górowo Iławeckie, Bisztynek, część gminy wiejskiej Bartoszyce położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 57 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 51 do południowej granicy gminy i miasto Bartoszyce w powiecie bartoszyckim,
- gmina Kolno w powiecie olsztyńskim,
- powiat braniewski,
- gminy Kętrzyn z miastem Kętrzyn, Reszel i część gminy Korsze położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Krelikiejmy i Sątoczno i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na wschód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gminy Lubomino, Orneta, część gminy Kiwity położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 513, część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 biegnącą od południowo - zachodniej granicy gminy do południowo - zachodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński i na północ od granic miasta Lidzbark Warmiński oraz linii wyznaczonej przez drogę nr 513 biegnącą od wschodniej granicy gminy do wschodniej granicy miasta Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- część gminy Sorkwity położona na północ od drogi nr 16 i część gminy wiejskiej Mrągowo położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 16 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 59 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Mrągowo w powiecie mrągowskim;

w województwie podlaskim:

- powiat grajewski,
- powiat moniecki,
- powiat sejneński,
- gminy Łomża, Piątnica, Śniadowo, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,
- powiat miejski Łomża,
- gminy Mielnik, Nurzec – Stacja, Grodzisk, Drohiczyń, Dziadkowice, Milejczyce i Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim,
- powiat hajnowski,
- gminy Kobylin-Borzymy i Sokoły w powiecie wysokomazowieckim,
- część gminy Zambrów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim,
- gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Juchnowiec Kościelny, Łapy, Michałowo, Supraśl, Suraz, Turośń Kościelna, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim,
- gminy Boćki, Orla, Bielsk Podlaski z miastem Bielsk Podlaski i część gminy Brańsk położona na południe od linii od linii wyznaczonej przez drogę nr 66 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Brańsk w powiecie bielskim,
- powiat suwalski,
- powiat miejski Suwałki,
- powiat augustowski,
- powiat sokólski,
- powiat miejski Białystok;

w województwie mazowieckim:

- gminy Korczew, Kotuń, Paprotnia, Przesmyki, Wodynie, Skórzec, Mokobody, Mordy, Siedlce, Suchożebry i Zbuczyn i część gminy Kotuń położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Nowa Dąbrówka, Pieróg, Kotuń wzdłuż ulicy Gorzkowskiego i Kolejowej do przejazdu kolejowego łączącego się z ulicą Siedlecką, Broszków, Żuków w powiecie siedleckim,
- powiat miejski Siedlce,
- gminy Repki, Jabłonna Lacka, część gminy Bielany położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 i część gminy wiejskiej Sokołów Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 w powiecie sokołowskim,
- powiat łosicki,
- gminy Brochów, Młodzieszyn, część gminy wiejskiej Sochaczew położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od wschodniej granicy gminy do granicy miasta Sochaczew oraz na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 50 biegnącą od północnej granicy gminy do granicy miasta Sochaczew i część miasta Sochaczew położona na północny wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 50 i 92 w powiecie sochaczewskim,
- powiat nowodworski,
- gminy Joniec i Nowe Miasto w powiecie płońskim,
- gminy Pokrzywnica, Świercze i część gminy Winnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Bielany, Winnica i Pokrzywnica w powiecie pułuskim,
- gminy Dąbrówka, Kobyłka, Marki, Radzymin, Wołomin, Zielonka i Ząbki w powiecie wołomińskim,
- część gminy Somianka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 62 w powiecie wyszkowskim,
- gminy Dębe Wielkie, Halinów, Latowicz, Mrozy, Siennica, Sulejówek, część gminy Ceglów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy łączącą miejscowości Wiciejów, Mienia, Ceglów i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Ceglów, Skwarne i Podskwarne biegnącą do wschodniej granicy gminy, część gminy Mińsk Mazowiecki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącą od zachodniej granicy gminy do granicy miasta Mińsk Mazowiecki i na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy miasta Mińsk Mazowiecki łączącą miejscowości Targówka, Budy Barczackie do wschodniej granicy gminy i miasto Mińsk Mazowiecki w powiecie mińskim,
- gminy Borowie, Wilga, Garwolin z miastem Garwolin, Górzno, Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Parysów, Pilawa, Miastków Kościelny, Sobolew i Trojanów w powiecie garwolińskim,
- powiat otwocki,
- powiat warszawski zachodni,
- powiat legionowski,
- powiat piaseczyński,
- powiat pruszkowski,
- gminy Chynów, Grójec, Jasieniec, Pniewy i Warka w powiecie grójeckim,
- gminy Milanówek, Grodzisk Mazowiecki, Podkowa Leśna i Żabia Wola w powiecie grodziskim,
- gminy Grabów nad Pilicą, Magnuszew, Głowaczów, Kozienice w powiecie kozienickim,
- część gminy Stromiec położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 48 w powiecie białobrzeskim,
- powiat miejski Warszawa;

w województwie lubelskim:

- gminy Borki, Czemierniki, Kąkolewnica, Komarówka Podlaska, Wohyń i Radzyń Podlaski z miastem Radzyń Podlaski w powiecie radzyńskim,
- gminy Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Krzywda, Stanin, część gminy wiejskiej Łuków położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od północnej granicy gminy do granicy miasta Łuków i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,

- gminy Janów Podlaski, Kodeń, Tucznia, Leśna Podlaska, Rossosz, Łomazy, Konstantynów, Piszczac, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie, Terespol z miastem Terespol, Drelów, Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski w powiecie białskim,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gmina Łęczna i część gminy Spiczyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łęczyńskim,
 - część gminy Siemień położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na zachód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
 - gminy Niedźwiada, Ostrówek, Abramów, Firlej, Kamionka, Michów i Lubartów z miastem Lubartów, w powiecie lubartowskim,
 - gminy Niemce i Garbów w powiecie lubelskim,
 - część gminy Piaski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od wschodniej granicy gminy Piaski do skrzyżowania z drogą nr S12 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania dróg nr 17 i nr S12 przez miejscowość Majdan Brzezicki do północnej granicy gminy w powiecie świdnickim;
 - gmina Fajslawice, Izbica, Kraśniczyn, część gminy Krasnystaw położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od północno – wschodniej granicy gminy do granicy miasta Krasnystaw, miasto Krasnystaw i część gminy Łopiennik Górny położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 w powiecie krasnostawskim,
 - gminy Dołhobyczów, Mircze, Trzeszczany, Werbkowice i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 i miasto Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,
 - gmina Telatyn, Tyszowce i część gminy Łaszczów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 852 w powiecie tomaszowskim,
 - część gminy Wojsławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy przez miejscowość Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
 - gmina Grabowiec i Skierbieszów w powiecie zamojskim,
 - gminy Markuszów, Nałęczów, Kazimierz Dolny, Końskowola, Kurów, Wąwolnica, Żyrzyn, Baranów, część gminy wiejskiej Puławy położona na wschód od rzeki Wisły i miasto Puławy w powiecie puławskim,
 - gminy Annopol, Dzierzkowice i Gościeradów w powiecie kraśnickim,
 - gmina Józefów nad Wisłą w powiecie opolskim,
 - gmina Stężycza w powiecie ryckim;
- w województwie podkarpackim:
- gminy Radomyśl nad Sanem i Zaklików w powiecie stalowowolskim.

9. Rumunia

The following areas in Romania:

- Restul județului Maramureș care nu a fost inclus în Partea III cu următoarele comune:
 - Comuna Vișeu de Sus,
 - Comuna Moisei,
 - Comuna Borșa,
 - Comuna Oața de Jos,
 - Comuna Suciul de Sus,
 - Comuna Coroieni,
 - Comuna Târgu Lăpuș,
 - Comuna Vima Mică,
 - Comuna Boiu Mare,
 - Comuna Valea Chioarului,
 - Comuna Ulmeni,
 - Comuna Băsești,

- Comuna Baia Mare,
- Comuna Tăuții Magherăuș,
- Comuna Cicărlău,
- Comuna Seini,
- Comuna Ardușat,
- Comuna Farcasa,
- Comuna Salsig,
- Comuna Asuaju de Sus,
- Comuna Băița de sub Codru,
- Comuna Bicăz,
- Comuna Grosi,
- Comuna Recea,
- Comuna Baia Sprie,
- Comuna Sisesti,
- Comuna Cernesti,
- Copalnic Mănăstur,
- Comuna Dumbrăvița,
- Comuna Cupseni,
- Comuna Șomcuța Mare,
- Comuna Sacaleșeni,
- Comuna Remetea Chioarului,
- Comuna Mireșu Mare,
- Comuna Ariniș,
- Județul Bistrița-Năsăud.
- Județul Botoșani.

CZĘŚĆ III

1. Łotwa

The following areas in Latvia:

- Brocēnu novads Cieceres un Gaiķu pagasts, Remtes pagasta daļa uz rietumiem no autoceļa 1154 un P109, Brocēnu pilsēta,
- Saldus novads Saldus, Zirņu, Lutriņu un Jaunlutriņu pagasts, Saldus pilsēta.

2. Litwa

The following areas in Lithuania:

- Akmenės rajono savivaldybė,
- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė: Alytaus, Punios seniūnijos,
- Birštono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Girdžių, Juodaičių, Raudonės, Seredžiaus, Skirsnemunės, Šimkaičių ir Veliuonos seniūnijos,
- Joniškio rajono savivaldybė: Gaižaičių, Gataučių, Joniškio, Rudiškių, Skaistgirio, Žagarės seniūnijos,
- Lazdijų rajono savivaldybė: Lazdijų miesto, Lazdijų, Seirijų, Šeštokų, Šventėžio, Teizių ir Veisiejų seniūnijos,
- Marijampolės savivaldybė: Degučių, Mokolų, Narto, Marijampolės seniūnijos,
- Mažeikių rajono savivaldybės: Laižuvos, Mažeikių apylinkės, Mažeikių, Reivyčių, Tirkšlių ir Viekšnių seniūnijos,
- Prienų rajono savivaldybė: Jiezno ir Stakliškių seniūnijos,

- Radviliškio rajono savivaldybė: Baisogalos seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 144, Grinkiškio ir Šaukoto seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Kalnų seniūnijos ir Girkalnio seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr. A1,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė: Tryškių seniūnija,

3. Polska

Następujące obszary w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gmina Sępólno i część gminy wiejskiej Bartoszyce położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 51 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 57 i na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 57 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 51 do południowej granicy gminy w powiecie bartoszyckim,
- gminy Srokowo, Barciany i część gminy Korsze położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy łączącą miejscowości Kreliekijmy i Sątoczno i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Sątoczno, Sajna Wielka biegnącą do skrzyżowania z drogą nr 590 w miejscowości Glitajny, a następnie na zachód od drogi nr 590 do skrzyżowania z drogą nr 592 i na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 592 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 590 w powiecie kętrzyńskim,
- gmina Budry i część gminy Węgorzewo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od południowo-wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 650, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 63 do skrzyżowania z drogą biegnącą do miejscowości Przysań i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przysań, Pniewo, Kamionek Wielki, Radziejewo, Dłużec w powiecie węgorzewskim,
- część gminy Banie Mazurskie położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 650 w powiecie gołdapskim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Domanice i Wiśniew w powiecie siedleckim,

w województwie lubelskim:

- gminy Białopole, Dubienka, Chełm, Leśniowice, Wierzbica, Sawin, Ruda Huta, Dorohusk, Kamień, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Żmudź i część gminy Wojsławice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Wojsławice do południowej granicy gminy w powiecie chełmskim,
- powiat miejski Chełm,
- gmina Siennica Różana część gminy Łopiennik Górny położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 i część gminy Krasnystaw położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 17 biegnącą od północno – wschodniej granicy gminy do granicy miasta Krasnystaw w powiecie krasnostawskim,
- gminy Hanna, Hańsk, Wola Uhruska, Urszulin, Stary Brus, Wiryki i gmina wiejska Włodawa w powiecie włodawskim,
- gminy Cyców, Ludwin, Puchaczów, Milejów i część gminy Spiczyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 829 w powiecie łęczyńskim,
- gmina Trawniki w powiecie świdnickim,
- gminy Jabłoń, Podedwórze, Dębowa Kłoda, Parczew, Sosnowica, część gminy Siemień położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 815 i część gminy Milanów położona na wschód od drogi nr 813 w powiecie parczewskim,
- gminy Sławatycze, Sosnówka, i Wisznice w powiecie bialskim,
- gmina Ulan Majorat w powiecie radzyńskim,
- gminy Ostrów Lubelski, Serniki i Uścimów w powiecie lubartowskim,
- gmina Wojcieszków i część gminy wiejskiej Łuków położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 63 biegnącą od północnej granicy gminy do granicy miasta Łuków, a następnie na północ, zachód, południe i wschód od linii stanowiącej północną, zachodnią, południową i wschodnią granicę miasta Łuków do jej przecięcia się z drogą nr 806 i na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 806 biegnącą od wschodniej granicy miasta Łuków do wschodniej granicy gminy wiejskiej Łuków w powiecie łukowskim,

- gminy Horodło, Uchanie i część gminy wiejskiej Hrubieszów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 844 biegnącą od zachodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów do granicy miasta Hrubieszów oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 biegnącą od wschodniej granicy miasta Hrubieszów do wschodniej granicy gminy wiejskiej Hrubieszów w powiecie hrubieszowskim,

w województwie podkarpackim:

- gminy Cieszanów, Lubaczów z miastem Lubaczów i część gminy Oleszyce położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy przez miejscowość Borchów do skrzyżowania z drogą nr 865 w miejscowości Oleszyce, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 865 biegnącą w kierunku północno-wschodnim do skrzyżowania z drogą biegnącą w kierunku północno-zachodnim przez miejscowość Lubomierz - na północ od linii wyznaczonej przez tę drogę do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Uszkowce i Nowy Dzików – na wschód od tej drogi w powiecie lubaczowskim.

4. Rumunia

The following areas in Romania:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,
- Judeţul Giurgiu,
- Judeţul Ialomiţa,
- Judeţul Ilfov,
- Judeţul Prahova,
- Judeţul Sălaj,
- Judeţul Vaslui,
- Judeţul Vrancea,
- Judeţul Teleorman,
- Partea din judeţul Maramureş cu următoarele delimitări:
 - Comuna Petrova,
 - Comuna Bistra,
 - Comuna Repedea,
 - Comuna Poienile de sub Munte,
 - Comuna Vişeu e Jos,
 - Comuna Ruscova,
 - Comuna Leordina,
 - Comuna Rozavlea,
 - Comuna Strâmtura,
 - Comuna Bârsana,
 - Comuna Rona de Sus,
 - Comuna Rona de Jos,
 - Comuna Bocoiau Mare,
 - Comuna Sighetu Marmaţiei,
 - Comuna Sarasau,

- Comuna Câmpulung la Tisa,
- Comuna Săpânța,
- Comuna Remeti,
- Comuna Giulești,
- Comuna Ocna Șugatag,
- Comuna Desești,
- Comuna Budești,
- Comuna Băiuț,
- Comuna Căvnic,
- Comuna Lăpuș,
- Comuna Dragomirești,
- Comuna Ieud,
- Comuna Săliștea de Sus,
- Comuna Săcel,
- Comuna Călinești,
- Comuna Vadu Izei,
- Comuna Botiza,
- Comuna Bogdan Vodă,
- Localitatea Groșii Țibileșului, comuna Suciul de Sus,
- Localitatea Vișeu de Mijloc, comuna Vișeu de Sus,
- Localitatea Vișeu de Sus, comuna Vișeu de Sus.
- Partea din județul Mehedinți cu următoarele comune:
 - Comuna Strehăia,
 - Comuna Greci,
 - Comuna Brejnita Motru,
 - Comuna Butoiești,
 - Comuna Stângăceaua,
 - Comuna Grozești,
 - Comuna Dumbrava de Jos,
 - Comuna Băcles,
 - Comuna Bălăcița,
- Partea din județul Argeș cu următoarele comune:
 - Comuna Bârla,
 - Comuna Miroși,
 - Comuna Popești,
 - Comuna Ștefan cel Mare,
 - Comuna Slobozia,
 - Comuna Moșăceni,
 - Comuna Negrași,
 - Comuna Izvoru,
 - Comuna Recea,
 - Comuna Căldăraru,
 - Comuna Ungheni,
 - Comuna Hârsești,
 - Comuna Stolnici,

- Comuna Vulpești,
- Comuna Rociu,
- Comuna Lunca Corbului,
- Comuna Costești,
- Comuna Mărăsești,
- Comuna Poiana Lacului,
- Comuna Vedea,
- Comuna Uda,
- Comuna Cuca,
- Comuna Morărești,
- Comuna Cotmeanaâ,
- Comuna Răchițele de Jos,
- Comuna Drăganu-Olteni,
- Comuna Băbana,
- Comuna Bascov,
- Comuna Moșoaia,
- Municipiul Pitești,
- Comuna Albota,
- Comuna Oarja,
- Comuna Bradu,
- Comuna Suseni,
- Comuna Căteasca,
- Comuna Rătești,
- Comuna Teiu,
- Județul Olt,
- Județul Dolj.

CZĘŚĆ IV

Włochy

The following areas in Italy:

- tutto il territorio della Sardegna.”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL